

РАЗВИТАК

ГОДИНА X - БРОЈ 23, 27. ЈАНУАР 2014.

ЧАСОПИС УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ШКОЛЕ "СТЕФАН ДЕЧАНСКИ"

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

Драги наши читаоци,

дуго се нисмо дружили. Завршило се прво полугодиште. Ужурбано се припремамо за прославу школске славе Свети Сава, када излази и овај број нашег часописа.

У школу су нам стигли нови ђаци - нова генерација предшколаца, првака и ученика средње школе. Поносни смо и на наше бебе – прва смо просветна установа која се бави рехабилитацијом деце са оштећеним слухом, узраста до две године.

Дана 5. децембра одржан је шести међународни симпозијум "Корачам и слушај", у Дому омладине. Симпозијум је јединствен по томе што на једном месту окупља стручњаке свих профила и родитеље који су укључени у процес кохлеарне имплантације глувих особа. Учесници симпозијума су професори са ФАСПЕР-а, лекари, дефектолози, психолози, учитељи, наставници, васпитачи, представници дистрибутивних кућа слушних апарата и кохлеарног импланта.

Ове године смо и путовали. Били смо на екскурзији, обишли смо северну Италију. Наше девојке, Марина, Наташа, Хелена и Есма, основале су плесну групу "Плава шкољка" и учествовале на светском првенству у модерном плесу и за особе са инвалидитетом, у Данској. У Копенхагену су, са хип-хоп кореографијом коју је осмислила Марина, освојиле треће место и бронзану медаљу. Још једном им честитамо на великом успеху! Наше бронзане девојке учествовале су у снимању спота поводом 3. децембра - Међународног дана особа са инвалидитетом.

Учествовали смо и на састанку **aces** мреже, у Букурешту (Румунија). Овогодишња тема пројектног циклуса је различитост, а партнери су нам редовне школе из Румуније и Бугарске. Крајем новембра, представници партнерских школа су нам били у посети. Уживали смо у дружењу са њима. Обишли смо неколико музеја и показали им знаменитости Београда. Заједно са другарима из још три београдске, локалне партнерске школе, организовали смо малу школу геста и креативне радионице у нашој школи, у оквиру пројекта "Различити, али исти". Закључили смо да је међу нама много више сличности него разлика.

Наш прошлогодишњи **aces** пројекат "Медијски гласови за тинејџере са посебним потребама" објављен је у приручнику "Медијска писменост у Европи: 12 примера добре праксе који ће вас инспирисати", који је објавила белгијска Евенс фондација, у сарадњи са немачким Институтом за медијско истраживање и медијско образовање. Део овог пројекта, под називом "Заједно можемо да превазиђемо разлике" ушао је и у базу знања Креативне школе.

Више о **aces** мрежи можете прочитати на интернет страни <http://www.aces.or.at>, а линк на нашој школи на страници мреже је http://www.aces.or.at/ac_school.asp?ID=812&b=1797.

О овим и многим другим догађајима и нашим активностима, прочитајте у овом броју часописа. Дружићемо се поново на крају школске године.

До тада срдчан поздрав,

Редакција

4 Нове генерације

Предшколци малени...

Шта се у вртићу ради?
Пријатељство ту се сади!
У вртићу још се пева
пријатељство нам сазрева!
Ујутру се игра и учи,
а поподне иде кући.
Малих ђака цела чета
а на челу наше су тете Драгана
и Марија.

*Марија Марковић
Драгана Трипковић*

Жижини првачићи

И ове јесени су у нашу школу уписани
ђаци прваци. Ту су: Сара, Владан, Слободан,
Лана, Ђорђе, Стефан, Лазар, Мирјана...
Лепих ли имена, а они још лепши!
Свако јутро стижу као прави ђаци - неко
раздраган, а неко и помало љут...
Желимо им да уживају у дружењу и
учењу!

Живка Смедеревац

Приредба за прваке

Ученици млађих разреда основне школе
приредили су приредбу добродошлице ђа-
цима првацима. Они су добили и поклоне.
Општина Савски венац даровала им је
школске торбе.

Редакција

Пријем средњошколаца

Школска 2013/14 година почела је у понедељак, другог септембра. У преподневним часовима, двориште наше школе је било пуно младих момака и девојака - будућих средњошколаца. Била је то група старих, познатих другара из основне школе, а било је и ученика који су дошли из других школа или из других градова. На њиховим лицима видело се да су добро расположени, а после летњег распуста, спремни да крену у стицање нових знања за различита стручна занимања. Ученици

су се определили за фризере, кројаче, столаре, браваре, подополагаче, инсталатере грејања и климатизација, пекаре и књиговесце у трогодишњем трајању. Пет ученика је уписано на четврти степен - погонски техничар графичке дораде. Ученици су упознали своје одељењске старешине и другове са којима ће бити заједно у одељењу, добили распоред часова и информације о месту обављања практичне наставе.

Прошло је и прво полугодиште. Ученици су се лепо уклопили, вредни су и добро уче. Радо учествују у свим ваннаставним активностима. Атмосфера у школи је пријатна и надамо се да ће тако бити и убудуће.

Гордана Петровић

Најмлађи међу нама

Од почетка школске 2013/2014. године у нашој школи ради се са групом деце до две године старости. Групу чине три дечака и три девојчице. Троје деце имају уграђен кохлеарни имплант, двоје деце ће бити оперисано у најскорије време, а једно дете је наглуво и као такво има адекватну слушну амплификацију. Мислим да не треба наглашавати колико је рад са тако малом децом стимулативан. Групна рехабилитација, музичке стимулације као и стимулације покретом са узрастом овако мале деце раде се само у нашој школи.

Родитељи долазе два пута недељно по два часа на часове групне рехабилитације, музичке стимулације и стимулације покретом. Сва деца имају и часове индивидуалне рехабилитације.

Наставници паралелно раде са децом и њиховим родитељима. Такав начин је врло користан јер се родитељи на најбржи начин обучавају да са децом раде и буду успешни у томе. За рад са овако малом децом постоји велико инересовање, па су честе посете представника медија као и посете колега из наше струке које ова проблематика интересује.

Софија Поповић

Италија

земља лепоте, љубави, нежних песама и непресушна инспирација уметника

Време проведено у школским клупама се дуго памти, али се још дуже памти ако је испуњено и лепим дружењем ван школе.

Средњошколци су своје дружење учврстили и оплеменили на путовању по Северној Италији. За једне поновљено путовање, а за друге прво искуство, било је испуњено узбуђењем.

Са великим ишчекивањем дочекали су дан путовања и улазак у аутобус. Лепота и привлачност ове земље будила је посебне емоције. Сlike су се смењивале: насеља, градови, мостови, тунели, пашњаци... и најзад море. Тада се већ знало да је дуго путовање од дванаест сати приведено крају. Мирис мора и плаветнило неба је опчињавало сва чула. А онда су се дани низали, а са њима и градови. Лидо ди Језоло, Венеција, Верона и на крају - Трст.

Много тога смо научили, мало уживали и много се забављали.

Венеција

Венецију називају "Краљица мора", "Град мостова", "Невеста мора", "Град воде", а у ствари она је све то.

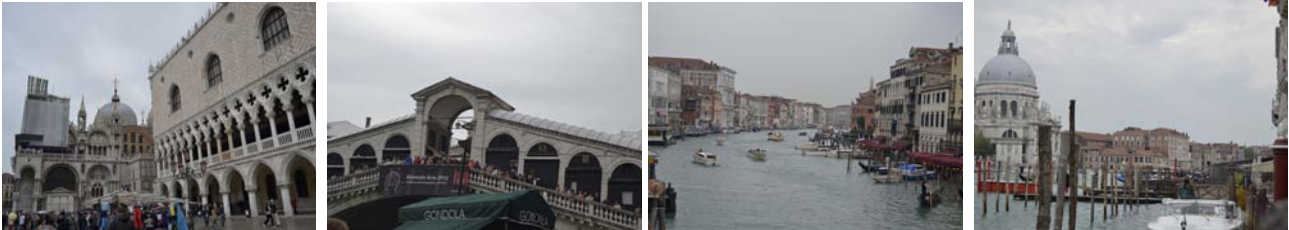
Ово романтично туристичко место смештено је на обали Јадрана и броји 65 000 становника.

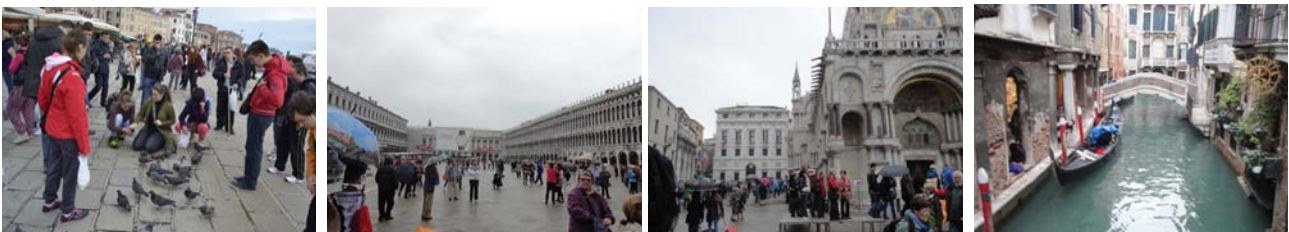
Историјски гледано, Венеција је представљала престоницу Млетачке републике, сачињену од 118 острваца у средишњем делу Венецијанске лагуне. Лепота овог града се огледа у томе што је испресеца на 177 канала уместо улица. У њој се саобраћај одвија чамцима, вапоретама (моторним бродовима) и гондолама.

Најдужи канал има 4 км и на њему се налазе три велика моста. Најпознатији и најпосећенији од њих су "Ријалто" и "Мост уздаха". Назван је тако јер су на овом мосту заточеници, уз уздах последњи пут, упућивали поглед у слободу. Наиме мост повезује Дуждеву палату са затвором.

У Венецији се могу препознати различити стилови (венецијански, готски, барокни), што се може препознати на палатама, црквама, галеријама, трговима.

Најпознатији је Трг Светог Марка, заштитника Венеције. На њему доминира Дуждева палата, а ту су и Сат кула, торањ Кампанале, Базилика Светог Марка позната по својим дуборезима, скулптурама и мозаицима. У њој почивају посмртни остаци Св. Марка. Њена ризница чува благо Константинопоља као и златне и сребрне предмете: лобању светог Јована Крститеља, Христову крв и трн из Христове круне.

Верона

Верона се налази у области Венето и други је град по величини после Венеције. Данас има преко 250 000 становника. Налази се на листи драгуља средњевековног градитељства и уметности, богате историје и културе и као таква је под заштитом УНЕСКА .

Основана је у четвртном веку пре нове ере. Посебан процват град остварује у 13. и 14. веку када је био део Венецијанске републике.

У Верони су сачувани бројни споменици античке културе средњег века и из периода ренесансе. Остаци римске тврђаве налазе се у центру града. Римски амфитеатар (арена), саграђен у I веку и данас представља место одржавања позоришних и оперских представа. У Верони се налази више од 50 сачуваних цркава романског, готског и ренесансног стила, палате, мостови и раскошни вртови.

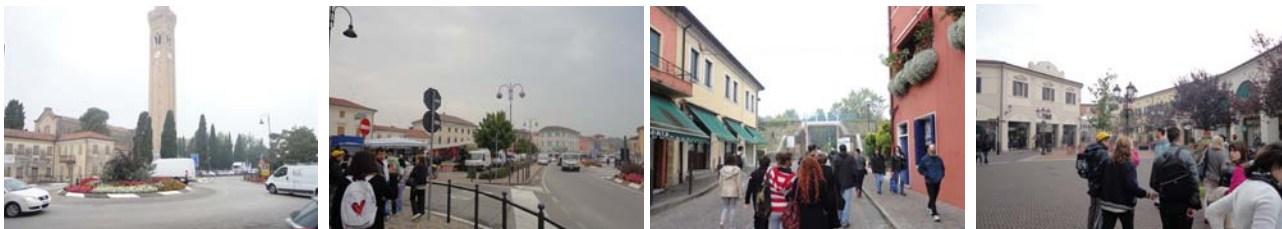
8 Догађаји

Верона је позната и као град љубави. Прича о трагичној великој љубави Ромеа Монтегија и Јулије Капулети и данас је разлог доласка великог броја туриста који сваке године посећују дом и терасу породице Капулети и гроб у ком почива Јулија.

Трст

Трст је важан град и лука са око 150 000 становника. Смештен је на обали Јадранског мора.

Од 19 века до данас Трст је често мењао "господара". Прво је био у саставу Наполеонових илирских провинција, да би потом био враћен Хабзбуршкој монархији. У другој половини 19 века десио се највећи процват града, када се изграђује огромна градска лука и велики број градских цркава, здања и палата. Једна од значајнијих грађевина Трста је црква Светог Симеона (српска црква). Изградња овог храма започела је 1861. год. и инспирисан је византијском традицијом. У прошлости ову црквену општину обишли су бројни великани српске културе: владика Петар Петровић Његош, Вук Стефановић Караџић, Доситеј Обрадовић и други.

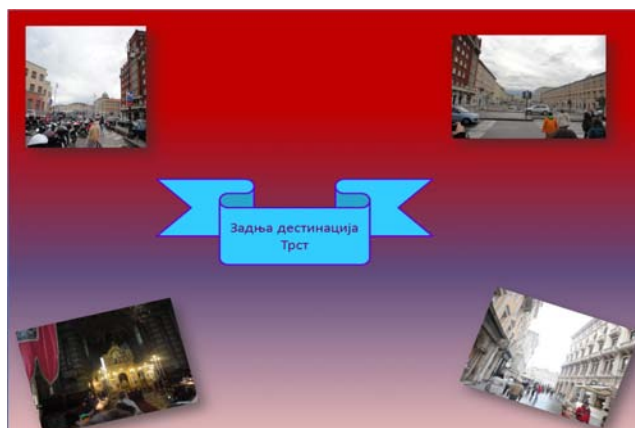

Како све лепе ствари имају крај, тако се и ово путовање примакло свом завршетку. Док су непрегледне равнице и прелепи пејзажи Италије остајали за нама, пожелели смо да је ова авантура могла да потраје мало дуже. Бар још који дан!

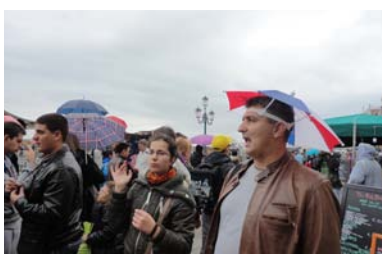
Ипак, повратак у Београд нам је открио, колико занимљивих грађевина и споменика и сам крије међу својим зидинама.

До следећег путовања...

Ево како су ученици описивали своје утиске кроз презентацију, речи и слика:

Презентацију припремили ученици III/4 и III/5 С.Ш.

Најлепше место на свету

Има пуно градова који су много лепо: Охрид, Штутгарт, Верона, Венеција, Копенхаген.. Највише ми се свидела Венеција. У Венецији сам била на екскурзији. Када смо од хотела бродом кренули у Венецију, водич нам је причао о њој. У себи сам прижељкивала да што пре стигнемо. Венеција је настала спајањем 168 острва, има пуно подземних канала, мостова, бродова који служе за превоз, као и гондола. Када смо стали на тло Венеције, нисам могла да престанем да се дивим лепоти града. Била је много другачија од осталих градова, нема буке, јурњаве, аутомобила... Обилазили смо прво са водичем, али када смо добили слободно време, тек онда сам је видела у правом светлу. Пуна је љубазних људи, има пуно продавница сувенира.. Као и у осталим градовима у Италији и у њој има пуно маски. Са неколико другова, док смо шетали, добила сам идеју да на знаковним језику напишемо: "I love Italy". Док смо се сликали са натписом, један туриста је стао иза другарице која нас је сликала и показао "I" на знаковном језику. Док смо били у главној улици Св. Марко, била је плима. Ту вода може бити и до пола метра. Храбри су се изули и боси ходали по води, а ми смо се попели на скелу која се поставља у таквим ситуацијама за туристе. Било ми је жао када је дошло време да се нађемо код луке да чекамо брод за Лидо, а мислим и да је друштво било тужно због тога. Веома сам срећна што сам била у Венецији, остаће ми у лепом сећању. Али, ето, и даље не знам шта је то шта ми се највише свидело у њој.

Наташа Обреновић III/4 С.Ш.

Са школом смо ишли на екскурзију, у Италију. Дан пред полазак сам спаковала ствари. Нисам могла да дочекам полазак, па сам слабо спавала. Ујутру сам се нашла са другарима испред школе, и заједно са наставницима, докторима, водичем, возачима, кренули смо пут Италије. У аутобусу сам са другом причала о Италији, покушали смо да замислимо како изгледа. После дуге вожње напослетку смо стигли у хотел. Изненадила сам се кад сам видела да је плажа у близини хотела и помислила: "Ух, прелепо!". Шетала сам са друговима. Брзо сам се вратила у хотел, зато што сам била уморна од пута. Тако сам провела први дан. Други дан смо ишли у Венецију, није далеко од хотела. У Венецији је било тако лепо! У праву је био мој тата који је рекао да је Венеција прелепо место. У Венецији има много бродова који плове, јер је град на води. Тамо има пуно: маски, кафића, пицерија по којима је Италија позната. Шетала сам са другаром, нисам желела да се вратим, већ да останем у Венецији. Трећи дан смо ишли у Верону. Видела сам Јулијину кућу, Јулијину гробницу, Ромеову кућу из даљине. Четврти дан, смо били у месту Новента ди Пиаве, а пети дан у Трсту. И Трст је леп град.

Искрено за мене најлепше место на свету је Венеција. Остаће ми у дубоком сећању. Желим да се вратим у Венецију.

Вера Мићић III/4 С.Ш.

Доживљај са екскурзије

Једног хладног октобарског јутра са сестром и школом сам пошао на екскурзију у Италију. Ана и ја смо по први пут кренули тамо. Сви смо били срећни што путујемо.

Били смо у месту Лидо ди Језоло. Хотел се налази поред плаже, шетали смо по улицама и продавницама са одећом и обућом. Било је тамо пуно тргова и занимљивих фонтана. Другог дана посетили смо Венецију, цео град на води. Видели смо Дуждеву палату, Мост уздаха, цркву и трг Сан Марко у центру града. Венецијанци користе бродове и гондоле као градски превоз, а чамце као такси. Трећег дана смо посетили Верону. Посетили смо Ромеову и Јулијину гробницу, као и кућу где су некад живели њихови родитељи. Видели смо балкон зграде где су живели Јулија и њени родитељи. После смо били на тргу код споменика Дантеу Алигијерију, великом италијанском уметнику. Четвртог дана смо били у месту Новента ди Пиаве, малом граду. Тамо је било много пијаца, кафана, ресторана, а највише смо били у природи, у парку, поред језера. После смо били у шопингу у једном тржном центру. Сестра ме је водила у јапански ресторан да заједно једемо суши. Кад смо се вратили у Лидо ди Језоло, правили смо велику журку, плесали, певали уз музику и лепо се проводили. Последњи дан смо били у Трсту, обишли смо православну цркву, разне велике зграде и шетали поред обале мора. Било ми је много лепо у италијанским градовима, са сестром и друговима на прелепом путовању и надам се да ћу се тамо поново вратити.

Марко Луковић III/5 С.Ш.

Моја екскурзија у Италију

Радовала сам се путу у Италију, јер много волим ту земљу. У недељу сам почела да се спремам за пут. Једва сам чекала да дође понедељак ујутру да кренемо на пут, тако да скоро нисам ни спавала. У понедељак смо, око 8 сати, кренули преко Хрватске и Словеније. Пут је прошао добро, иако смо сви били уморни. Увече смо стигли у Италију, сместили се у хотел на обали, близу мора. Први дан смо ишли у Венецију. Тамо је јако лепо, имају лепе цркве и цео град је на води. Сликали смо се и гледали људе под маскама. Следећи дан смо били у Верони. Верона је велики град и препун туриста. Видели смо Јулијину кућу и музеј. Следећи дан смо ишли у тржни центар где смо куповали одећу и обућу. У повратку смо обишли Трст, много леп град на обали мора. Било је јако лепо у Италији. Остаће ми у дубоком сећању.

Желим да се вратим!

Љубица Мићић IV/1 С.Ш.

Доживљај са путовања

Увек сам желела да путујем ван Србије и ове године жеља ми се испунила. Октобра ове године ишла сам на екскурзију у Италију. Радост и жеља да видим Лидо ди Језоло, Новенте ди Пиаве, Трст, Венецију и Верону је била велика. Много сам уживала са другарима. Шетали смо, играли фудбал, уживали и много лепог видели. Никада у животу се тако нисам забављала. Много смо галамили. Моје друштво је долазило у нашу собу, рвали смо се, играли карте. Вера, Хелена и ја смо скакале по кревету, шалиле смо се, дуго причале... Било нам је дивно. Имам много успомена које ћу дуго памтити. И на крају морали смо да се вратимо у Србију, јер се екскурзија завршила. Вратили смо се у школу, а сва деца су била тужна, јер се путовање у Италију завршило.

После неколико дана поново сам путовала. Марина, Наташа, Хелена и ја отишле смо у Данску на такмичење у "хип-хопу". Први пут сам летела авионом. Било је јако узбудљиво. Пролазили смо кроз облаке, све је било тако малено. У Данској смо одмах по доласку отишле на такмичење. Освојиле смо треће место на свету. Сви су нас сликали са медаљама. Још три дана смо остале у Копенхагену. Шетале смо, упознавале овај леп град. Хелена и ја смо отишле до језера. Баш смо се пуно сликале код "Мале сирене" заштитнице града. Последње вече смо ишле у ресторан "Мандела". Много смо јеле, а стомак нам је личио на балон. Вратиле смо се у хотел, обукле пицаме и спаковале ствари. Било нам је досадно, па сам ја измислила да поздрављамо непознате људе. Људи су нас поздрављали, а један прелеп момак нам је показао мишиће. Умориле смо се и отишле на спавање. Ујутро смо отишле на аеродром и вратиле смо се у Србију. Много ми се свидела Венеција, Верона и Данска. Никад нећу заборавити ова путовања.

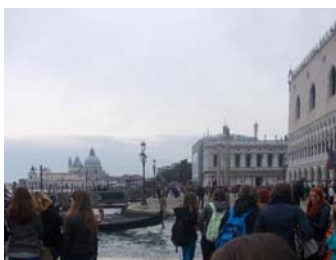
Есма Хаџић II/5 С.Ш.

Моја екскурзија у Италији

Целу ноћ нисам спавао, јер нисам могао да дочекам да видим Италију. И коначно крећемо. Пут је био дуг, али леп. Коначно стижемо у Лидо, ту нам је био хотел. Сместили смо се и вечерали, па смо кренули у шетњу. Одушевљен сам плажом, морем и дружењем. Јутро је, једва чекам да видим Венецију, тај лепи град на води. Нисам могао замислити да може бити толико леп и интересантан. Стигли смо бродом, свуда око нас море, прелепе зграде. Око нас канали пуни чамаца и гондола, много мостова и лепих бродова. Трг Светог Марка ме је одушевио као и црква Светог Марка. Прелеп мост канала Гранде. Други дан смо у Верони, граду романтике, односно Ромео и Јулије. Обилазили смо замак и музеј где су живели Ромео и Јулија. Видели смо Колосеум, много лепих и необичних зграда. Верона је веома леп град. Трећег дана ишли смо за Новенто. Разгледали смо мали град и ишли у велики шопинг центар. Толико је велики и леп да нисмо знали шта да гледамо. Ту смо купили поклоне за успомену из Италије. Били смо у Трсту, ту има пуно шарених зграда и прелепо море. Вратили смо се тужни што се све завршило. Италија је толико лепа да сам пожелео да живим у њој.

Марко Дукић IV/1 С.Ш.

Моја матурска екскурзија

У октобру сам ишао на екскурзију у Италију. Обишли смо Венецију, Верону и Трст. Устали смо рано ујутру и скупили се у школском дворишту. Аутобус је кренуо за Италију. Док смо путовали, јели смо сендвиче и гледали филмове. Кад смо стигли у Италију отишли смо у хотел. Вечерали смо, па смо отишли на обалу мора и гледали таласе, сликали се. Вратили смо се у хотел и отишли да спавамо.

Сутрадан смо сели на брод и отпловили у Венецију. Шетали смо градом, видели смо цркве, чамце, радње у којима се продаје накит, злато... У Венецији су биле баре. Поново смо бродом кренули назад ка хотелу. Сутрадан смо отишли у Верону. После смо отишли у ресторан и јели пице, сладолед и пили сокове. По повратку у хотел сви смо ђускали уз музику, а ја сам свирао клавир.

У петак увече смо се вратили за Београд. Ана и Радмило су ме чекали и вратили су ме кући.

Било ми је баш лепо!

Никола Симић III/2 С.Ш.

Моја прва екскурзија у иностранству

На екскурзију смо кренули 7. октобра. Сви су се поздравили са својим родитељима, сели у аутобус и кренули на пут према северу Италије. Путовали смо преко Хрватске и Словеније до места Лидо Ди Језоло. Распаковали смо се и одморили, па смо отишли на вечеру. Увече смо отишли у шетњу. Кад смо се вратили разговарали смо са професоркама и отишли да спавамо.

Наредног јутра, после доручка кренули смо у Венецију. Купили смо карту за брод. Шетали смо се и уживали. Водич нам је причао о традицији и историји Италије. Како се живело и како су биле поплаве по улицама града Венеције. Имали смо слободно време да шетамо, сликамо се, разгледамо бутике и вратили смо се на пристаниште како би се вратили у хотел. После вечере смо решили да обиђемо плажу испред хотела. Сутрадан смо ишли у Верону. Ту је било лепо, сестра и ја смо ишле по бутицима, пробале, куповале. Видели смо кућу где су живели Ромео и Јулија. Како су се они волели, а трагично умрли. То вече имали смо журку. Од трпезарије направили смо дискотеку, слушали музику, играли, ђускали, певали, скакали и уживали.

Сутрадан ујутру пре повратка кући обишли смо Трст. Били смо на видиковцу са кога се види цео град Трст. Кренули смо даље на пут ка нашој Србији. Ова екскурзија ће ми остати дуго у сећању као велика успомена. Никад се нисам тако лепо провела негде у иностранству. Немам више речи да вам опишем колико ми је било лепо.

Марија Игњатић I/1 С.Ш.

ACES KICK-OFF MEETING 2013 - Букурешт (Румунија)

aces Academy of Central European Schools

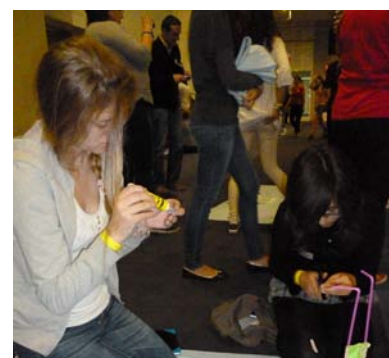

Наша школа је, у школској 2012/2013. години постала члан међународне мреже: Академије средњеевропских школа (**aces**) успешном реализацијом пројекта "Медијски гласови за тинејџере са посебним потребама".

У фебруару 2013., **aces** је објавио тему за нови пројектни циклус, који се реализује у школској 2013/2014., а то је **"Различитост: ја и други – откривање различитости у мени и око мене"**. У сарадњи са две редовне школе: "Scoala Gimnaziala Prigoria" (Пригорја, Румунија) и "Sredno Obstoobrazovatelno Uciliste Sveti Sofroni Vrachanski" (Пловдив, Бугарска) поднели смо предлог пројекта, под називом **"Другачији, али исти"**. Пројекат је одобрен, а координатор пројекта је школа из Румуније. Тим поводом, учествовали смо на уводном састанку **aces** мреже (**KICK-OFF MEETING 2013**), који је одржан у Букурешту, у Румунији, у периоду од 30. септембра до 4. октобра 2013. године. Представници наше школе на овом састанку били су професорка Ива Урдаревић и ученица Вера Мићић. Основни циљеви **aces Kick-Off Meeting-a** су: упознавање пројектних партнера, рад на теми пројектног циклуса, обука у управљању пројектом и рад са партнерима на конкретном пројекту. За ту сврху користе се различити методи и облици рада: пленарне сесије, рад у групама, рад у паровима, радиониچارски рад, рад у оквиру пројектних тимова и слично. Састав група се мења у зависности од циљева активности (мешовите групе, групе наставника, групе ученика). Циљ свих активности је да се обезбеди креативна интеракција орјентисана на дијалог и плодносна размена идеја и мишљења.

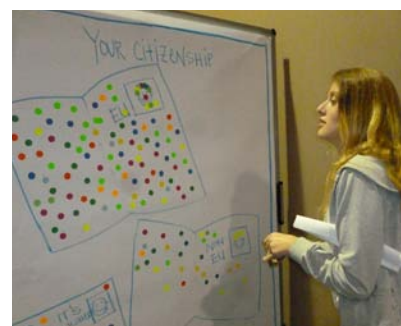
Од понуђених радионица, Вера и ја смо изабрале и присуствовале следећим радионицама:

- **"Let's have a closer look"** (**"Хајде да погледамо изблиза"**), коју је водио Dr Mikael Luciak из Аустрије.

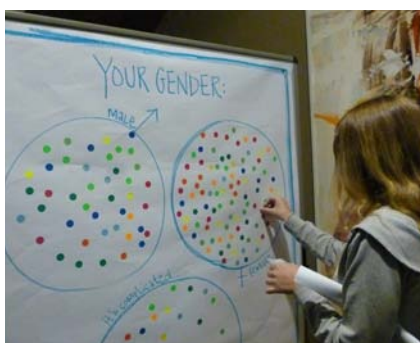
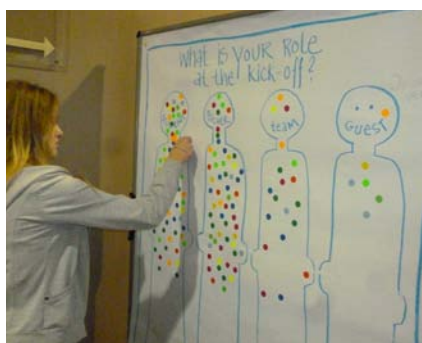

Ова радионица се бавила различитим димензијама различитости и њиховим значајем у различитим ситуацијама. Имала је за циљ да учесници сагледају којим све групама припадају и са њима се идентификују, као и да увиде како други реагују када чују или сазнају за њихову припадност одређеној групи. Посебно је наглашена припадност оним друштвеним групама које воде до привилегованих позиција у друштву, као и групама које означавају припадност нижим и сиромашнијим друштвеним слојевима, чији су припадници чешће изложени непријатностима и дискриминацији.

Кроз анализу припремљеног видео материјала, вежбе активног слушања и активну партиципацију, учесници су имали прилику да размисле о стереотипима, предрасудама, побољшају своје дијалогске вештине и науче како да се успешно супротставе предрасудама и дискриминацији.

• **“A Carousel of Diversity” (“Карусел различитости”)**, коју је водио тренер из Италије, Carmine Rodi Falanga.

Тема ове радионице је била упознавање са широким дијапазоном метода рада на тему различитости, спремних за употребу у школама, а са сврхом да анимирају, образују и послуже за “пробијање леда”.

16 Догађаји

У слободно време, у вечерњим часовима, биле су понуђене различите креативне активности.

У среду, 2. октобра, организован је излет. Обилазак Букурешта са водичем трајао је два сата. Последње вечери нашег боравка у Букурешту организована је забава, са темом "Светли јако, као дијамант".

Уз сагласност организатора, представника **aces-a**, наш гост на овом догађају била је и бивша ученица школе, Јулија Војнов, која се са

породицом, две седмице раније, преселила у Букурешт. Она је равноправно учествовала у радном делу састанка, радионицама, била на излету и забави са нама.

Вера и Јулија успешно су споразумевале са осталим учесницима, на српском, енглеском, румунском и знаковном језику и равноправно учествовале у свим активностима.

Успостављена је добра комуникација и сарадња са представницима партнерских школа.

Срећни смо и поносни што смо део велике **aces-a** породице школа.

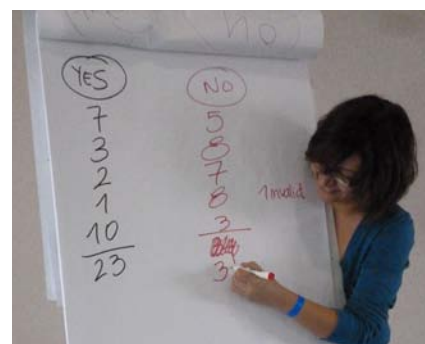
Ива Урдаревић

Букурешт

У нашој школи су ме изабрали да идем у Букурешт. Нисам очекивала да ће од свих изабрати мене. Баш сам била срећна.

Наставница Ива и ја смо ишле у Букурешт комбијем. Много је далеко, путовале смо око 12 сати. Напокон смо стигле у хотел. Ух, како је лепо у хотелу – има 4 звездице. Ручале смо, па смо мало одспавале, јер смо биле уморне од пута.

Увече смо ишле на радионицу и видела сам многе ђаке и професоре. Била сам помало збуњена због упознавања са другим ђацима, али ми је Ива помогла. Видела сам једног ђака из Букурешта, предпоставила сам да је и он глув. Питала сам га: "Јеси ли глув?", и рекао ми је "Да". Пошто и он и ја знамо енглески гест, мало смо причали. Отишао је кући.

Другог дана, ујутро поново смо ишли на радионицу. Дошао је и глуви дечак. Питала сам га како се зове, рекао је Андреи. На радионици смо причали и баш је било забавно. Ручали смо заједно, па смо поново ишли на радионицу. Андреи и ја смо много причали – он је добар, фин, симпатичан... Чак ме је учио румунски гест.

Трећег дана ујутро, на радионици смо причали о томе шта не волимо кад се деси у возу и шта нам смета код других људи. Дошла је и Јулија.

18 Догађаји

Она је ишла у нашу школу, а сада живи у Букурешту. Било ми је драго што сам је видела. Упознала сам Јулију и Андреа. Јулија познаје његовог наставника енглеског. Он је и њој био наставник у основној школи. Поподне смо ишли у град, водич нас је водио, а Јулија и ја смо разговарале. Испричала ми је нешто о граду. Букурешт је лепо место и велики град, сличан Београду. После смо Јулија, Ива и ја отишле у кафић, где је дошао и Јулијин отац. Ива и Јулијин отац су разговарали, а ја сам причала са Јулијом. Јели смо гирос, било је баш укусно, па нас је Јулијин отац одвео у хотел.

Било ми је баш лепо.

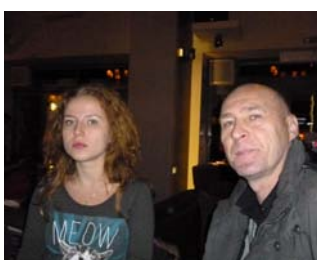

Наредног дана пре подне смо Ива, Јулија и ја ишле на радионицу, али нисмо биле у истој групи већ у различитим. Ту смо причали о животу, ко шта воли, о сличностима и разликама међу људима. Поподневна радионица је била баш занимљива. Андреи, његов наставник, Јулија и ја смо били у истој групи. Упознали смо једног човека који је одрастао без оца и мајке. Причали смо о његовом животу. Трудио се да иде у школу, иако има рак, сада има двадесет седам година. Свака му част за храброст. Затим смо упознали једну жену која је инвалид и она је потпредседница удружења инвалида. Испричала нам је да је тако рођена и нису могли да је излече операцијом. Трудила се и борила да оздрави. Највише воли математику. Уписала је средњу школу за кројача и радила је као кројачица, али јој се није свиђало. Уписала је факултет и сада је успешна пословна жена. Јако је добра жена, стварно јој се дивим. На крају дана организована је журка на којој је било прелепо. Стварно смо уживали! Било је незаборавно!

Петог дана сам била мало тужна, јер је то био и последњи дан нашег боравка. На последњој радионици добили смо задатак да напишемо како смо се провели, шта смо радили... Написала сам: "Одлично!". Поздравила сам се са Андреом, његовим наставником и са другим ђацима и професорима. Ива и ја смо узеле кофере и кренуле за Београд. Супер сам се провела и није ми било досадно као што сам мислила.

Надам се да ћу се поново вратити тамо!

Вера Мићић III/4 С.Ш.

Медијски гласови за тинејџере са посебним потребама

Наш прошлогодишњи **aces** пројекат “Медијски гласови за тинејџере са посебним потребама” званично је завршен априла ове године, када смо на **aces** Академији, у Сенецу (Словачка) освојили специјалну награду за посебна достигнућа у области иновативног учења.

Ипак, овај пројекат је, на неки начин, настављен. Заједно са партнерима из Специјалне школе “Константин Паунеску”, из румунског града Јаши, наставили смо да ажурирамо блог пројекта, који се налази на интернет адреси <http://aces128.blogspot.com/>, који сада има преко 14 000 посета.

Нашу школу је, 26. јуна, посетила Сузан Егерт, из Института за медијско истраживање и медијско образовање, из Минхена (Немачка), која нас је обавестила да је наш пројекат уврштен у европски приручник – “кувар” примера добрих пракси пројеката на тему медијске писмености. Сузан Егерт се састала са управом школе и представницима пројектног тима, обишла је школу и наше радионице, а потом смо се прошетали до Храма Светог Саве.

Крајем новембра, из штампе је изашао приручник на енглеском језику “Медијска писменост у Европи: 12 добрих пракси које ће вас инспирисати”, у издању белгијске Евенс фондације, у сарадњи са немачим Институтом за медијска истраживања и медијско образовање. Овај приручник доступан је и на интернету: <http://issuu.com/joadriaens/docs/medialiteracymagazine>.

Део пројекта, радионице и активности нашег пројектног тима, су под називом “Заједно можемо да превазиђемо разлике”, ушли у Базу знања на конкурс Креативне школе. Креативној школи се може приступити на следећим интернет адресама: <http://www.kreativnaskola.rs/> и <http://www.zuov.gov.rs>.

20 Догађаји

Другачији али исти

Ове године тема **aces** пројектног циклуса је различитост, односно “Ја и други: откривање различитости око мене и у мени”. На овај конкурс пријавили смо се у партнерству са две редовне школе: **Scoala Gimnaziala Prigoria** из Пригорја, (Румунија) и **Sredno Obstoobrazovatelno Uciliste Sveti Sofroni Vrachanski** из Пловдива (Бугарска), са предлогом пројекта, под називом “Другачији, али исти”. Наш пројекат је награђен и одобрен за реализацију у школској 2013/14 години.

Циљ пројекта је да покажемо да су сва деца иста, да имају исте потребе и жеље, без обзира да ли чују или су особе оштећеног слуха, као и да ученици увиде да између наших култура има много више сличности које нас повезују, него разлика које нас раздвајају.

Пројекат на популарној друштвеној мрежи **facebook** има своју страну, па укуцајте **Different but the same: aces project 2013/14** и погледајте шта ми радимо.

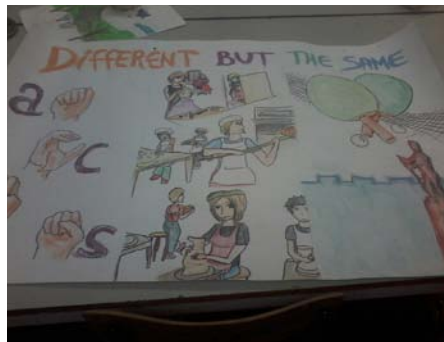

Пројектне активности

Ученици су искористили екскурзију у Италију, да почну да размишљају на тему различитости.

Цртање постера

Ученици су направили зидни постер пројекта, као и постер на коме су приказали шта за њих значи **aces**.

Цртање честитки за Нову годину

Ученици су направили и нацртали бројне новогодишње честитке, којима су украсили паное у школи или су их наменили својој породици и пријатељима.

Посета пројектних партнера

У периоду од 25. до 30. новембра 2013. године школу су посетили представници партнерских, редовних школа из Румуније и Бугарске.

Састанци у школи и посета школским активностима

Током посете пројектних партнера одржано је неколико састанака пројектног тима, као и састанака са управом школе на којима смо разменили искуства, разговарали о пројекту и планирали наредне активности.

Гости су, такође посетили наше часове и сазнали више о раду са ученицима са посебним образовним потребама.

Пројектни дан

Дана 28. новембра, организовали смо "пројектни дан" у нашој школи. Поред наших ученика и наставника и гостију из Румуније и Бугарске, позвали смо и колеге и ученике из три београдске локалне партнерске редовне школе, па су нам у гостима били и ђаци и наставници **Електротехничке школе "Стари град", Гимназије "Свети Сава" и Основне школе "Бранислав Нушић"** (која је такође учесник овогодишњег **aces** пројектног циклуса).

22 Догађаји

Тиме су наше активности биле инклузивног карактера. У активностима на пројекту учествовало је око 100 учесника.

Рад смо започели **презентацијама** пројекта, школа учесница и локалних партнера. Наши ученици су за госте припремили краћу **приредбу**. Приредбу су отвориле ученице: Марина Блажић, Наташа Обреновић, Хелена Грујоски и Есма Хаџић, из групе "Плава шкољка", које су на Светском такмичењу у модерном плесу и за особе са инвалидитетом, у Копенхагену (Данска), освојиле треће место и бронзану медаљу. У сарадњи са ритмичком секцијом изведена је једна тачка ритмике и драматизација приче "Деда и репа", а у сарадњи са васпитачима из Дома за децу оштећеног слуха изведена је пантомима "Мистер Бин". Гости из Румуније и Бугарске представили су се својим националним песмама.

Након приредбе, девојке из групе "Плава шкољка", заједно са још једном групом ученика школе и представника гостију, отишли су у Храм Светог Саве, где су учествовали у **снимању спота** поводом Светског дана особа са инвалидитетом, који је промовисан 3. децембра, у Дому омладине.

У школи смо рад на пројекту наставили **"Малом школом геста"**, где су наши гости научили међународну ручну азбуку, бројеве, као и називе држава и градова.

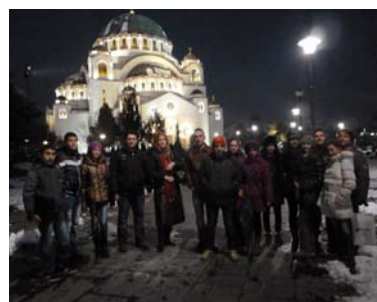
Потом су уследиле радионице. У оквиру **пекарске радионице** ученици су правили национална јела и представили нам кухиње својих земаља. Наши ученици су правили проју и ружице, којима су послужили своје госте. На **текстилној радионици** ученици су декупаж техником декорисали текстил, на тему Нова година. Тако је настао наш "новогодишњи пачворк". На **керамичарској радионици** правили смо различите предмете од глине, а на **фризерској радионици** ученици и гости су могли да направе нову фризуру или да се опробају у улози фризера. У оквиру **спортске радионице** ученици су играли стони тенис, одбојку и кошарку.

За наше госте, у школи је, у сарадњи са Домом за децу оштећеног слуха, организован ручак.

Активности на пројекту најављене су у јутарњем програму Радио Београда 2, у емисији "Нови дан", дана 25. новембра, а посетила нас је и екипа ТВ Студио Б, која је снимила прилог о пројекту и најаву за међународни симпозијум "Корачам и слушај", који је емитован 4. децембра у јутарњем програму "Београде, добро јутро" и вестима.

Евалуација пројектних активности показала је да су ученици успешно превладали комуникациону и друге баријере. Сви ученици су исказали задовољство пројектним активностима и учешћем у пројекту, а наши гости су изразили жељу да нас поново посете и замолили нас да организујемо сличне догађаје и дружења са ученицима школе.

Обилазак Београда

У слободно време, са гостима смо шетали Београдом и показали им знаменитости и лепоте нашег града. Нису нам сметали ни снег и хладноћа...

Обишли смо центар града: прошетали смо од Славије до Калемегдана и видели Београђанку, Теразије и Кнез Михајлову улицу. Гостима се посебно допала Калемегданска тврђава, споменик Победник, парк и поглед на Ушће. На Калемегдану смо се и грудвали.

Посетили смо и Храм Светог Саве и цркву Светог Марка, а видели смо и зграде републичког парламента и скупштине града (Стари двор).

Последње вечери њиховог боравка, са гостима смо обишли и Скадарлију.

Посета музејима

Музеј примењених уметности

У оквиру активности на пројекту, 26. новембра, посетили смо Музеј примењених уметности, где смо обишли изложбу **Освежавање меморије: орнаменти српских средњовековних фресака**. На изложби је приказано преко 500 табли копија орнамената српских средњовековних фресака. На овој изложби видели смо приказ средњовековног материјала на савремен начин, кроз бројне инсталације, анимације, видео пројекције, звучне

системе и оригиналне радове инспирисане управо материјалом ове изложбе.

У Музеју смо обишли и изложбу **Ах, те ципеле** на којој је представљено стотинак пари женске обуће из 19. и 20. века. Ову обућу, ношену у Србији, са страшћу су скупљале три генерације кустоскиња музеја. Обућа представљена на овој изложби је својеврсно огледало два последња века у историји Србије, од краја турских времена, до краја постојања СФРЈ. Указује и на велики напредак, у том периоду, који је омогућио масовну модну производњу и

потрошњу. Примерци изложене женске обуће сведоче и о сталним променама схватања моде, елеганције, луксуза, удобности и женствености.

У овом музеју видели смо и сталну поставку стилског намештаја, под називом **Траг у дрвету**. Такође смо посетили и изложбу стрипа, новина и инсталација од папира, у оквиру пројекта **Одбрана утопије**.

Етнографски музеј

Дана 27. новембра, посетили смо Етнографски музеј, где смо обишли две изложбе.

Стална изложба **Народна култура Срба у XIX и XX веку** отворена је 2001. поводом обележавања 100 година постојања Етнографског музеја. У приземљу су изложене свечане народне ношње са

краја XIX века и из прве половине XX века. Идеја групе аутора била је да се прикаже живот на саборима, који су се у прошлости одржавали испред цркава и манастира. На саборима се трговало, уговарали су се послови, млади су се упознавали, играло се и певало.

26 Догађаји

Атмосферу дочаравају и употпуњују старе фотографије са сабора, а изнад централне витрине, у луковима, су приказани манастири са целокупног српског етничког простора на Балкану (Крушедол из Војводине, Житомислић из Херцеговине, Морача из Црне Горе, Студеница и Пећка патријаршија са Косова и Метохије, Пакра из Славоније и Крка из Далмације).

На улазу у изложбени део налази се мапа са означеним културно-географским областима из којих потичу предмети са изложбе. Аутори су желели да представе како су природна средина (рељеф, клима, вегетација) и историјске прилике утицали на начин живота – одевање, становање, исхрану, обичаје, итд. Током обиласка изложбе могу да се уоче сличности и разлике у панонској, динарској, централно-балканској и приморској области.

На првом спрату се види какво је било становање на селу и у граду. За сваку област је издвојена типична кућа која је настала услед утицаја природних одлика краја и историјских околности. У панонској зони се издваја кућа зидана од набијене земље. У динарској је то брвнара, направљена од дрвета. У приморју и залеђу где је једини грађевински материјал био камен, градила се кућа од камена. У централно-балканској, односно моравско-вардарској области је то бондручара, моравска кућа саграђена од плетери и ћерпича (сушена цигла).

У појединим витринама, које осликавају свакодневни живот породице, дочарани су Ускрс, Бадње вече и Слава.

Традиционална привреда је представљена тако што су изложени алати који су се користили у земљорадњи, сточарству, воћарству, пчеларству, маслинарству, виноградарству, лову и риболову. Сталну изложбу овог музеја можете посетити и виртуелно, на интернет адреси <http://www.zlabmedia.com/portfolio.html>.

Друга изложба, коју смо видели, названа је **И Бог и преци, православље и народна религија** и представља допринос Етнографског музеја обележавању 1700 година од потписивања Миланског едикта 313. године, у време владавине цара Константина, чиме је омогућено слободно проповедање хришћанства на простору тадашњег Римског царства. Овом изложбом представљен је визуелни идентитет православне религије Срба путем обичаја.

Први део изложбе припада цркви и односи се на увођење духовности и религијских догми у животе људи пред Богом, усмерава правила понашања и одређује постизање равнотеже духовног садржаја свакодневице и празника.

Други део изложбе је посвећен прецима.

Изложба представља обичаје и ритуале, који су присутни приликом склапања брака, рађања детета и других важних догађаја. Изложба приказује обичаје везане за прославу важних празника, као што су Божић, крсна слава, Ускрс, Петровдан.

И Бог и преци, као равнотежа у космосу, праштају, награђују и кажњавају, примају дарове и дарују.

Видели смо и изложбу **Његошева капела на Ловћену и архитекта Никола Краснов.**

Сарадња са ОШ "Бранислав Нушић"

Са представницима школе "Бранислав Нушић" упознали смо се на састанку **aces** мреже у Букурешту. Ова школа, такође, има **aces** пројекат на тему различитости. Њихов пројекат се зове "Без граница" ("No Border").

Ученици и наставници школе Бранисав Нушић били су наши гости на радионицама које смо организовали, а 10. децембра, Вера и Љубица Мићић, Слободан Миловановић и Наташа Обреновић, са професорком Ивом Урдаревић, учествовали су на радионицама у школи "Бранислав Нушић". Наши ученици су били и део "живе библиотеке" и поделили своја искуства са вршњацима из редовне школе, њиховим

родитељима и наставницима. Њихова искуства оставила су упечатљив утисак на децу из редовне школе и њихове родитеље. За нас је ово било једно веома лепо искуство, у коме смо уживали. Захваљујемо се колегама и ђацима из ОШ "Бранислав Нушић" на позиву и гостопримству!

Утисци учесника радионица

На крају, прочитајте и погледајте неке текстове и цртеже, који приказују утиске учесника пројекта. Замолили смо ученике да напишу или нацртају своје утиске о пројектним активностима: шта им се допало, шта би могло да буде боље, како су се осећали током активности. Неки коментари су нас изненадили, па желимо да их поделимо са вама...

** Веома ми је драго што сам поново посетио и присуствовао презентацији ваше школе. Драго ми је да данас постоје људи, као што су сви запослени у овој школи, данас је мало хуманих људи, а ви доказујете да сте најбољи. Наставите само тако, ученици су веома добри, васпитани и, наравно, добри људи. Доста тога сам научио данас од свих ученика ове школе – да не треба правити разлике, сви имамо исто право на живот, без икаквих граница. Обећавам да ћу сваки пут, када буде била прилика, посећивати вашу фантастичну школу и још боље људе у њој. Један велики поздрав и пољубац вам даје ваш пекар из ЕТШ "Стари град". **Ђорђе, ЕТШ "Стари град"***

** Мени је било веома лепо. Били су добри другови, културни. Свиђају ми се момци и девојке који су били у школи. Много су добри и надам се да је и њима било лепо са нама. **Ненад, Школа за оштећене слухом – наглуве "Стефан Дечански"***

* Дана 28. новембра 2013 били смо позвани у школу за децу оштећеног слуха "Стефан Дечански". Ја сам била у Италији са њима и упознала већину ученика. Била сам пресрећна што ћу их поново видети и упознати друге ученике. Научила сам једноручну азбуку, а до тада сам знала само дворучну. Такође, научила сам бројеве, државе и главне градове. Када смо отишли на прву радионицу много ми се свидео однос ученика и професора. Све смо радили полако и са осмехом на лицу. Ипак, најлепше ми је било у сали за физичко. Могли смо сви заједно да играмо одбојку и да се боље упознамо. После овог дана сам се само уверила да су сви они дивна деца и да можемо лако да се разумемо и комуницирамо. Одушевили су ме њихови таленти. Надам се да ћемо имати више прилика да се дружимо и једва чекам да дођем поново. **Сандра, Гимназија "Свети Сава"**

* На мене су највећи утисак оставиле девојке које су плесале. Задивљена сам тиме што су саме скупиле новац и отишле у Копенхаген и на светском првенству освојиле 3. место. Није било препрека у комуникацији, зато што се сви разумемо, јер колико год да смо различити, ми смо сви исти. **Бојана, ЕТШ "Стари град"**

* Било ми је веома лепо и занимљиво на радионицама које смо посетили. Драго ми је што сам се одазвао позиву и што сам упознао ученике ове школе и покушао да научим знаковни језик. Ово ми је било веома лепо искуство. Увек ћу се одазивати на овакве радионице. **Александар, Гимназија "Свети Сава"**

* Када сам дошла у школу сазнала сам да су ту гости из Румуније и Бугарске, као и ЕТШ "Стари град". Дружила сам се са њима и лепо ми је било. Мало смо их научили гестове, играли смо одбојку... Показали смо им све што ми имамо у школи. Мени је драго што они схватају да смо ми исти, сви смо људи. Лепо сам се забављала са њима, супер ми је било. Желим да будемо добри другови, да се заједно лепо проводимо и дружимо. **Есма, Школа за оштећене слухом – наглуве "Стефан Дечански"**

* После свега што сам данас видео схватио сам да не треба стати када ти је најтеже, већ треба храбро ићи напред. Данас су ми деца из школе "Стефан Дечански" доказала да није све тако црно, као што изгледа. Драго ми је што сам упознао децу која су пробудила у мени нешто лепо и натерала ме да мислим другачије у тешким тренуцима. Хвала вам! **Урош, ЕТШ "Стари град"**

* Било ми је занимљиво када су дошли гости из Румуније и Бугарске. Иако нисам разумела њихов језик, успели смо да комуницирамо. Било ми је јако лепо. **Александра, Школа за оштећене слухом – наглуве "Стефан Дечански"**

* Много ми је драго што смо имали прилику да се дружимо са вршњацима из школе "Стефан Дечански", јер ми је иначе било безвезе што су нам школе тако близу, а не знамо се. Први утисак на мене је оставила сама зграда и труд који је уложен у то да боравак ученика у тој школи буде што лепши. Радови ученика, са поносом су изложени на зидовима, тако да свако, ко уђе у ту школу, може да види њихове таленте. Поред тога што смо имали прилику да учимо о знаковном језику и да учествујемо у различитим креативним радионицама, најважније што смо сви научили је да ценимо наше разлике.

Не само у теорији, већ и у пракси. Док смо играли одбојку морали смо да уважавамо и прихватимо да има бољих и лошијих играча од нас. На крају дана није било битно чији је рад најлепши, нити који тим је победио, јер победник је онај који је стекао највише нових пријатеља. **Уна, Гимназија "Свети Сава"**

* Ово је још једно дивно искуство у мом животу. Упознао сам много деце и дружио се са њима. Схватио сам да су сва деца иста. **Милош, ЕТШ "Стари град"**

* Драго ми је што су нам у гостима били ученици из Бугарске и Румуније. Обишли смо град и музеје. Драго ми је и што су нам поново дошли ученици из ЕТШ "Стари град". У нашој пекарској радионици направили смо колаче и проју. Било је лепо и у другим радионицама, као и у сали за физичко. Дружили смо се. Иако смо различити ми смо сви исти. Волео бих да дођу поново код нас. Велики поздрав шаљем свима! **Денис, Школа за оштећене слухом – наглуве "Стефан Дечански"**

* Ово је било једно дивно искуство у мом животу. Упознао сам много деце и дружио се са њима. Ова деца су иста као и ми. Примиетио сам да се свако бори да постигне шта жели. **Урош, ЕТШ "Стари град"**

* У школи сам упознао децу која су нам дошла у госте, из Румуније и Бугарске. Отишли смо у свечану салу. Гледали смо филм о нашој школи и учили госте гестове. После смо отишли у пекарску радионицу, да правимо проје, ванилице и ружице. Мени је било занимљиво док су новинари снимали изјаве гостију из Румуније и Бугарске. Гледао сам како наши гости праве њихове специјалитете и научио сам нешто ново. Било ми је веома занимљиво. Лепо смо се дружили. **Давид, Школа за оштећене слухом –наглуве "Стефан Дечански"**

* Ово је дивно искуство. Други пут сам овде и на мене су највећи утисак оставиле девојке које су предивно одиграле своју кореографију. Супер сам се забавила правећи колаче, научила сам неке нове ствари и схватила да смо сви исти, колико год били различити. **Александра, ЕТШ "Стари град"**

* У школи "Стефан Дечански" било ми је много лепо. Уживала сам од самог почетка дана, када смо гледали приредбу, чији су учесници били ученици школе, па до краја дана, када смо у сали за физичко играли одбојкашку утакмицу. На мене лично, највећи утисак су оставили, управо, ученици школе. И средњошколци и основци, а посебно мали плави дечак, који се зове Никица. Одушевио ме је када је дошао код мене, сео ми у крило и тражио да га чешкам. Пет минута касније нисам хтела да се одвојим од њега. Сликали смо се, што је мени било важно, јер тако имам успомену. Једва чекам поново да га видим. Запамтила сам и Малика и Нешу, јер су одлично играли одбојку. Били су много добри и фини. Поред ученика школе "Стефан Дечански", упознала сам и ученике из ЕТШ-а, који су учествовали у утакмици. Међусобно смо се сложили да су деца много слатка, добра, забавна и комуникативна. Учили су нас разним знаковима и како да се представимо. Упознали су нас са радионицама у школи и показали нам разне радове, као што су Маркове фантастичне слике, које се налазе у ходницима школе. Стварно сам се дивно провела и једва чекам да се поново видимо! **Јелена, Гимназија "Свети Сава"**

* Драго ми је што су нам били гости из Бугарске, Румуније и Београда. Учили смо мало да говоримо румунски, а ми смо њих учили српски. Направили смо проју и колаче, ванилице и ружице. Лепо смо се провели док смо шетали са Румунима и разговарали. Сликали смо се за успомену. Научили смо их да мало разговарају рукама. Било ми је лепо и овај догађај нећу да заборавим. Иако смо различити, ми смо исти. **Данијела, Школа за оштећене слухом – наглуве "Стефан Дечански"**

* Нема потребе превише причати и описивати посету овој школи, јер оно што се овде може научити је неописиво. Труд и воља, коју ова деца улажу, у жељи да надокнаде свој хендикеп и да им живот буде нормалан су неописиви и, за мене, незамисливи, јер никада не бих могао да се поставим на њихово место. Увек се жалимо како нешто није добро или како нам нечега није доста, ни не размишљајући да постоје и људи којима је природа нешто ускратила, али се труде да то надокнаде и буду као и сви остали. Приредба, коју су направили данас, је одлична. Иако су неки од њих глуви пратили су савршено ритам музике док су играли. Одлично искуство, које ћу се потрудити да поновим првом приликом. **"Италијан", ЕТШ "Стари град"**

Светско такмичење у модерном плесу

Поносна сам што смо учествовали на Светском такмичењу у модерном плесу, у Копенхагену, у Данској.

Када је мој инструктор плеса јавио мами за ово такмичење питала сам другарице из школе Есму, Хелену и Наташу да ли би волеле да учествују и да заједно идемо у Данску. Пошто су и оне то желеле, одмах смо почеле да смишљамо кореографију и вежбамо кораке. Основале смо групу "Плава шкољка" ("Blue shell"). Спремало смо наш плес и имале велику жељу да учествујемо на такмичењу, али појавили су се бројни проблеми: требало је обезбедити новац за карте, смештај, храну. У жељи да обезбедимо неопходна финансијска средства, са осмехом на лицу, организовали смо разне кампање и учествовали у бројним манифестацијама - хтели смо свима да покажемо како играмо и колико се трудимо да одемо на такмичење у далеку Данску.

Уз помоћ и подршку добрих и хуманих људи успеле смо! У четвртак, 17. октобра, кренуле смо авионом у Данску. Вече пре тога, сазнале смо да наступамо у четвртак увече. Кад смо слетеле одмах смо отишле на такмичење. Ушле смо у халу где се такмичење одржавало. Осећај је био невероватан, биле смо срећне и узбуђене, а помало нас је ухватила и трема - да ли ћемо успети добро да одиграмо све кораке и оправдамо поверење које нам је указано. Чекале смо да дођемо на ред за наступ. Попеле смо се на сцену и почеле да играмо. Судије су седеле, гледале како играмо и оцењивали наступ. Када смо завршиле са наступом гледале смо остале такмичаре и чекале крај такмичења и проглашење победника.

Освојиле смо треће место и бронзану медаљу. Успеле смо! Биле смо радосне, поносне и веома узбуђене. Пуно учесника и гостију је пришло да нам честита. Наредна три дана нашег боравка провеле смо у обиласку и разгледању града. Представници наше амбасаде су нам правили друштво и показали знаменитости Копенхагена.

У недељу смо се вратиле у Београд. Биле смо тужне, али истовремено и веселе, јер ћемо видети своју породицу и пријатеље и испричати им утиске из Данске. Наредних дана смо гостовале у разним ТВ емисијама и причале о такмичењу и нашем успеху у Данској.

Надам се да ћемо следеће године поново учествовати на такмичењу у модерном плесу, које ће се тада одржати у Немачкој.

Наша и ваша бронза

Друго светско такмичење младих у модерном плесу у Копенхагену имало је простора и за младе са инвалидитетом.

Удружење Плава шкољка с поносом истиче да је чланица Марина Блажић у 2012. години постала вицешампион света у хип-хопу на такмичењу у Немачкој. Ове године је са своје три другарице сањала да заједно учествују на такмичењу. Марина је јединствена на овом свету по својој дијагнози која није до краја испитана, Есма и Хелена су глуве, а Наташа је оштећеног слуха. Заједничка им је љубав према плесу.

Плава шкољка је током два месеца организовала трибине, предавања, јавне наступе, изложбе ручних радова... За одлазак нам је било потребно 2.000 еура. Нисмо одустајале, оне су вежбале, а ја сам куцала на многа врата, али безуспешно.

И онда почиње да се дешава чудо!

Директор JAT Airways-а Дане Кондић, после нашег апела на РТС-у, нуди помоћ. Добијамо 5 авионских карата за Копенхаген. Наша срећа је огромна.

Али шта чинити даље? Немамо смештај, а ни за храну.

Наша амбасада у Данској даје наду. Само три радника у амбасادي на челу са госпођом Иреном, отправницом државних послова, која врши дужност амбасадорке до доласка новоименоване, улажу огроман напор и труд да нам помогну. Без буџета, личним контактима проналазе средства да нас обезбеде хотелски смештај. Јављају нам три дана пред такмичење.

Дан пред полазак, зову нас из Канцеларије за дијаспору – господин Растко Јанковић да нуди помоћ. За мање од пет минута ми јавља име и презиме нашег делегата у Данској који ће нам обезбедити храну. То је Круниша Стојковић звани Блеки.

Међутим, моја срећа да смо све проблеме решили бива за тренутак избрисана. У среду у 13 часова сазнајем да је такмичење за нашу групу у четвртак, а не у суботу, како нам је првобитно речено. Шок и неверица. Како сада, после свега, рећи девојчицама да не иду на такмичење?

Маринин ментор у плесу зове своје колеге, међународне судије и моли их да помере сатницу до нашег доласка. На срећу, они пристају. Ирена из амбасаде нас храбри и каже да ће се све решити, да ће нас возач чекати на аеродрому.

Четвртак 18.10.2013. Дан такмичења

Марина, Хелена и Есма никада нису путовале. Наташа јесте једном. На аеродрому Никола Тесла у Београду нас чека Весна која нам објашњава процедуру. Девојчице трему савлађују вежбајући кореографију. Без најаве стиже директор JAT-а, Дане Кондић, да нас упозна и пожели нам срећу. То нас је дирнуло и дало нам још већу веру у то да ће све бити у реду.

Улазимо у авион, добијамо прва седишта у бизнис класи. Како смо само поносне док причамо стјуардеси где идемо и зашто. Слетели смо на време, лет је трајао око два сата.

Дочекао нас је насмејани Миодраг Стојановић – Мишко, JAT-ов радник у Копенхагену. Буквално трчимо за њим. Мишко нас предаје возачу Драгану, који нас вози до хале где се одржавало такмичење.

Девојчице су се спремиле за мање од 5 минута. Обраћам се представници комисије, а све што ме је разумела било је SERBIA. Она се обраћа члану поред, који је Босанац. Он нам саопштава да имамо још 5 минута. Још једна проба и наступ. Срце ми лупа као звоно у храму Светог Саве. Девојчице су одлично играле! У том моменту ми прилази Круниша, звани Блеки и каже ми да је храна његова брига. Сад више немам о чему да

бринем, само чекам резултате. Организатори нас позивају на проглашење победника. Да ли то добро чујем? Србија је трећа!!! Девојчице се пењу на постоље, у шоку, примају медаље, дипломе и пехар! УСПЕЛЕ СМО. Blue Shell на трону света. Ово је победа свих добрих људи који су веровали у нас!

Из амбасаде су нам обезбедили хотел у самом центру Копенхагена, где одлазимо да се сместимо и јављамо дивне вести нашим из Србије. Следе три чаробна дана у разгледању града. Имали смо чак и ту част да нас Ирена угости у свом дому, а њен супруг да нас одведе до краљевске палате и Мале сирене.

Последњег дана нашег боравка одлазимо до амбасаде. Кратак боравак уз срдачан разговор и растанак са сузом у оку. Толико доброте и љубави од особа које први пут видимо!

Да ли је све ово био сан или нам се стварно догодило? Узимам камеру и фотоапарат, гледам снимљено. Стварно смо победиле!

Хвала ЈАТ-у, хвала дијаспори, хвала амбасади, хвала свим људима који су нам помогли да остваримо сан.

Плава шкољка ће се и даље борити да докаже да су култура и спорт за све. А Ви сте нам ветар у леђа....

Заувек захвална,

Надица Блажић

Оснивач и председник удружења самохраних родитеља и породица деце са инвалидитетом Плава шкољка

Доживљај са путовања

Имам доста незаборавних путовања. Међу њима су пут у Словенију, Италију и Данску. Од свих ових путовања пут у Данску оставио је на мене највећи утисак, због мог првог лета авионом. На саму помисао да ћу летети авионом, била сам узбуђена. Али лет је био сјајан. Са другарицама Есмом, Наташом и Марином ишла сам на светско такмичење у хип – хопу у Копенхагену. Чим смо слетели одмах смо отишли да се такмичимо. Наша

кореографија је одлично осмишљена, надали смо се да освојимо неку медаљу, јер смо имали веру у себе. Почело је такмичење, ми смо кренуле да играмо. После наступа виделе смо велико одушевљење публике, јер нас је поздравила огромним аплаузом. Следио је проглашење победника и ми смо освојиле треће место. Уморне и срећне смо отишле у хотел. Сутрадан смо ишле у обилазак града. Копенхаген је прелеп град. Има много лепих зграда, улица и тргова. Ово путовање нећу заборавити. Дружење са другарицама, такмичење као и места које смо обишле увек ће ми остати у лепом сећању.

Хелена Грујоски II/5 С.Ш.

Да ли сам и ја витез? (Да ли си и ти витез?)

Поводом 150 година од подизања цркве Светог Вазнесења Господњег, којој припада и наша школа, били смо љубазно позвани на културна дешавања која су увеличала овај јубилеј. Ми смо од понуђеног програма изабрали да

гледамо чланове Витешког друштва Свибор. Они су били витешки обучени, донели су оружје, опрему и одећу витезова. Прво су нам показали игру "Отми капу", а то значи скини што пре противнику капу са главе. На овај начин се вежба вештина, брзина покрета и спасавање живе главе (ако затреба). Игре, а истовремено то су озбиљне вежбе, су намењене и деци, посебно у току зиме. Тада су деца углавном у кући, па треба да се забаве, али и вежбају. Зато су нам показали витезови и игре у затвореном простору: обори руку противнику, претегни га (превуци) преко замишљене линије, обори противника раменом, скачући на једној ноzi као петлић. Витезови су нам испричали како је витез Свибора, Србин из Републике Српске, победио медведа. У давна времена људи су оне предмете којима су обрађивали земљу и секли шуму (секира) користили за одбрану, када би их напали непријатељи, као оружје. Значи оруђе је у невољи постајало оружје нашим прецима. Тај Србин је чувао овце у планини. Треба рећи да је одлично руковао секиром, и то су нам витезови и показали, јер је то једна

од основних витешких вештина. Одједном медвед изађе пред њега. Почне да га уједа, удара. Када се Свиборовац, витез из Републике Српске прибрао, зграбио је секиру и почео да удара медведа. Медвед њега, он медведа... И замислите победио је витез дивљу звер. Сав крвав се одвукао до пута, где су га нашли људи и однели у болницу. Преживео је захваљујући својој витешкој вештини и храбрости. Дозволили су нам да гађамо из лука стрелом и гледамо њихову опрему. Да ли сте знали колико је тешак витешки панцир? Преко 20 килограма. Сад замислите тог делију, јунака, српског домаћина који обуче панцир оволико тежак, стави оклоп, кацигу, оружје, седне на коња и крене у рат да брани своје. То су били људи високих моралних вредности, вештине и самодисциплине. Српски витезови су били веома познати и цењени у Европи средњег века. Тукли су се са угарским и млетачким витезовима и побеђивали

у време Стефана Високог, сина Светог Кнеза Лазара, који је и сам био на челу српских витезова Светих у боју на Косову, стојећи храбро пред турском силом.

Нешто важно смо научили од Свибороваца: кад се бориш, па добијеш ударац од противника клекнеш, поклониш се и признаш пораз. Покажеш поштовање према бољем и спретнијем од себе, па наставиш да вежбаш и да се трудиш и почнеш и сам да побеђујеш.

Посета Музеју Српске православне цркве

У октобру месецу смо пронашли једну важну светињу. Видели смо и додирнули кивот у који су по упокојењу положили и вековима чували мошти нашег Светог Стефана Дечанског. Овај освећени кивот је у Музеју Српске православне цркве, а сам музеј је у згради Српске патријаршије. У музеју смо прошли кроз пет соба. У тим лепим просторијама чувају се вредне и драгоцене ствари наше историје и духовности. Љубазни кустоси су нам показивале експонате и причале о њима.

Видели смо старе путире, кадионице, драгоцене старе иконе, најстарију књигу из 13. века на старословенском језику руком српског монаха писану, најстарију српску штампану књигу (Октоих) из 15. века, штампану у првој српској штампарији Црнојевића на Цетињу, повеље са печатима српских владара цара Душана, кнеза Светог Лазара. Ове повеље су важни докази да су Косово и Метохија српска земља. Метох значи манастирска земља, а Душан цар је Хиландару у повељама давао у метохе српска села на Метохији да се манастир од њих издржава, па је та област села и добила због тога име Метохија. Видели смо плаштаницу непроцењиве вредности, која је ткана и златом везена за српског краља Милутина.

Гледали смо и плашт цара и кнеза Светог Лазара, који је сачуван од 14. века до данас. Сазнали смо и за шта је то монахиња Јефимија Бога молила у тексту који је везла и назвала га Похвала кнезу Лазару. Срце нам је било пуно. Радујемо се што смо потомци тако великих предака, Светитеља и јунака, и што трагове њиховог живота имамо сачуване кроз све те освећене предмете, који бљеште и носе своје дубоке поруке које нам откривају вечност.

Момо Капор

Почетком септембра били смо на Ади, где се одржавала манифестација Мали Момин круг, у знак сећања на Мому Капору. Моји другари и ја смо ишли са наставником Дарком. Дан је био прелеп, сунчан, као створено за сликање под ведрим небом. Поделили смо се у парове: Вања и ја, Есма и Слоба, Ненад и Селма, Милош Илић и Харис, Огњен и Раде, Хелена и Теодора. Добили смо сликарски прибор и кренули да цртамо. Кад смо завршили, предали смо цртеже и почастили смо се са соком, сладоледом и водом.

Пре неколико недеља смо добили позивницу да одемо на изложбу. Отишли смо и видели наше слике на зиду. Сликали смо се за успомену. Ово је било још једно лепо искуство у нашем животу.

Марина Блажић III/5 С.Ш.

Момо Капор – београдски Том Сојер

Наши ученици су били специјални гости манифестације "Мали Момин Круг", који је организовала Задужбина "Момо Капор", у сарадњи са арт студијом "Мали Монмартр". Ликовна колонија за децу и омладину се одржава сваке године, почетком септембра, на Ади Циганлији, у Београду. Деца су цртала техником акрилик на платну и пастел, инспирисани делом "Ада" Моме Капора и показала несвакидашњи ликовни таленат.

12. децембра, у "Галерији 73" отворена је изложба "Момо Капор - београдски Том Сојер". Сви дечији радови настали у оквиру колоније "Мали Момин Круг" чине концепт изложбе, који је осмислила Задужбина, укомпоновани са оригиналним Капоровим радовима који репрезентују његова различита виђења Београда и Аде.

Редакција

Сајам књига

Са школом смо и ове године посетили Међународни сајам књига у Београду. Видели смо много књига, људи, деце... Са пријатељима из школе сам се шетала по сајму и разгледала изложене књиге. Дружили смо се, причали, шалили се и уживали. На Сајму је као излагач било и удружење "Плава шкољка". Били смо на њиховом штанду, дружили се и сликали. Кући смо отишли са лепим успоменама и жељом да и следеће године посетимо Сајам књига.

Марина Блажић III/5 С.Ш.

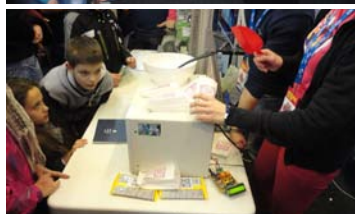

Арт салон

Почетком октобра, са поносом смо ишли на изложбу, у галерији Прогрес, јер је на овој групној изложби, учествовао и наш наставник ликовног Владимир Магделинић, са својим ликовним радовима. Сlike које смо видели су биле прелепе, узбудљиве, а уметници су користили различите сликарске технике. Са нестрпљењем смо ишчекивали да стигнемо до слика нашег уметника Владе. Одушевили смо се како су лепе његове слике и сликали се за успомену. Срећни смо јер имамо таквог уметника и наставника у школи.

Марина Блажић III/5 С.Ш.

На Фестивалу науке

Једног хладног новембарског дана са школом сам ишао на Фестивал науке. Тамо смо видели много занимљивих ствари. Видели смо човека који је ходао на Месецу, соларне ћелије, кокице из микроталасне које су се скенирале помоћу мобилног телефона. После смо јели кокице и биле су много укусне. Било ми је јако лепо на Фестивалу науке. Био сам много срећан што сам видео много тих занимљивих ствари и једва чекам да поново одем тамо.

Марко Луковић III/5 С.Ш.

Изложба стрипа

Крајем септембра посетили смо међународну изложбу стрипа - International comics festival - Салон стрипа. Изложба је одржана у СКЦ-у Београду, од 26-29.09.2013. На изложби смо видели исечке из великог броја стрипова: Cadaure exquis, Charmed explorer. Papercust, The way of yellowed paper, Imagination... и много других. На изложби нам је било лепо и утисци су позитивни.

Слободан Миловановић III/5 С.Ш.

Код "Четири мачора"

Модернизам је динамичан појам који се користи да се означе савремене појаве у литератури и уметности. У том значењу појам је преузет из француског језика. Модернизам је био културни покрет који је укључивао прогресивну уметност и јавио се у деценијама које су претходиле почетку Првог светског рата, као бунт уметника против академске традиције касног 19. века.

Сликаство модерне обележила су дела сликара "Госпођице из Авињона", Пабла Пикаса која представља на неки начин манифест кубизма, настала око 1907. године. Полазиште кубизма биле су Сезанове слике и афричка уметност скулптуре...

Изложбу "Четири мачора" за 6 дана је видело 5 000 људи. У New Moment галерији, изложена су дела највећих шпанских мајстора: Пабла Пикаса, Савадора Далија, Хуана Мироа и Антонија Тапијеса. Изложба је добила назив по кафеу у Барселони у коме су се некада окупљали најпознатији уметници с почетка 20. века, међу првима, Пикасо.

На изложби је приказано 50 графика ових аутора. У њиховом ликовном изразу и снази уметничких личности, млади уметници и у овим временима проналазе трајну инспирацију.

Катарина Петровић

Успех наших ђака

У организацији ЕУ инфо центра одржана је 6. изложба децјих цртежа на тему "Мој град без аутомобила", а у оквиру Европске недеље мобилности. Пристигло је 1158 радова ученика од I и IV разреда основних школа из целе Србије. Одабрано је 100 најбољих радова који су, 20. септембра 2013., изложени у Дому омладине. Међу њима су и радови наших ученика, Селме Хацић и Бориса Николића. Селма је освојила друго место, а за награду је добила ролере и спортски ранац. За успешан рад Борис је такође награђен – сликовницом, бојицама и звонцем за бицикл. Поносни смо на успех наших ученика који су постигли на овом такмичењу.

Ксенија Тодоровић

СВУРФ

У оквиру традиционалне манифестације Савско Веначки Урбан Фест (СВУРФ) у галерији, прелепе старе куће краља Петра Првог Карађорђевића, на Сењаку отворена је, 4. децембра 2013., изложба ликовних радова ученика и студената Савског Венца. Изложено је и више радова наших ученика основне и средње школе.

Освојеном наградом СВУРФ-а обрадовала нас је ученица VI разреда, Јована Ђорђевић, за најбољи дечји пејзаж. Њен рад, представљен у стилу ритмичке композиције привлачи пажњу не само својом лепотом и бојом, већ и изузетном маштовитошћу. Јованин ликовни рад је одштампан на новогодишњим честиткама СВУРФ-а и општине Савски венац.

Такође, наша школа је добила диплому СВУРФ-а за најбољу и најуспешнију селекцију ликовних радова.

Ксенија Тодоровић

Београдски пантомимичари

Поносни смо на наше садашње и бивше ученике, чланове Београдских пантомимичара, који су на овогодишњем СВУРФ-у, освојили награду за сјајну представу Дрво живота. Београдске пантомимичаре води наш познати глумац и пантомимичар Марко Стојановић.

Свима још једном честитамо!

Редакција

Музеј железнице

Музеј железнице сваке године објављује конкурс за ликовне радове ученика основних школа из читаве Србије на тему "Железница у очима деце". И ове године пристигло је преко 4000 радова. Поносни смо што је међу њима и више радова наших ученика.

Ксенија Тодоровић

Флора и фауна

Из ликовне радионице, у оквиру ликовне секције, под руководством Ксеније Тодоровић, настала је хаљина сликана у батик техници, под називом "Фауна" са детаљима из света животиња и инсеката. Овај лепи рад су насликале заједничким трудом ученице VI/1 разреда Ленка Пројовић и Јована Ђорђевић. Детаљ уз хаљину, слатки шеширић са цветићима у колаж техници, под називом "Флора", са детаљима биљног света, радиле су Јована Маџић и Катарина Савић, ученице VI/2 разреда.

Ксенија Тодоровић

Дечија недеља

Ученици III/3 С.Ш., Сузана Алексић, Денис Омеровић, Ненад Рамадан су, са својим одељенским старешином Горанком Дамјановић, у оквиру манифестације "Дечија недеља", од 7. до 13. октобра, учествовали у раду Ученичког парламента, који је одржан 8. октобра у Дому Народне Скупштине Србије. На скупу се разговарало о проблемима функционисања ђачких парламента. Посебно место у расправи заузела је дискусија о очувању репродуктивног здравља младих у Србији. Предложени су путеви превентивног рада са младима у очувању репродуктивног здравља. Предлози овог скупа су били јединствени и неопходно је организовати предавања о репродуктивном здрављу младих.

Различита су била мишљења о начину и облику реализовања предавања:

1) Предавања треба да буду обавезна и да се реализују кроз наставни предмет: а) једанпут недељно, б) једанпут месечно.

2) Предавања треба да буду факултативна и да се реализују кроз: а) организоване семинаре, б) у оквиру грађанског васпитања.

После дуготрајне расправе донети су закључци да:

1. Треба појачати превентивни рад у циљу спречавања појаве урушавања репродуктивног здравља.

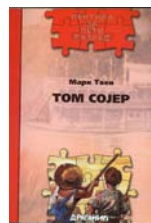
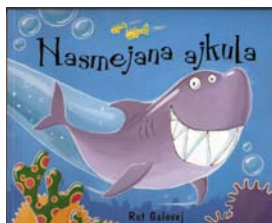
2. Кроз образовање омогућити стицање знања о заштити и репродуктивном здрављу младих.

3) Кроз медијске презентације (ТВ и интернет) промовисати здравље и информисати о репродуктивном здрављу и начинима његовог очувања.

За учеснике скупа је био организован ручак у ресторану Дома Народне Скупштине.

Горанка Дамјановић

Читалачки кутак

Препоручујемо по три књиге за предшколску децу и за лектуру петог разреда основне школе.

Снежана Николић

Смотра полетараца Београда "Жика Мика 2013"

Отварање акције

Химна полетараца

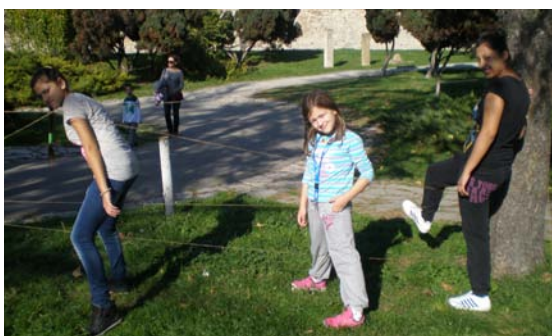
Вредело је бити упоран
- амбулантски чвор је направљен

Показале смо колико смо
спретне

Нисмо бациле папире и кесице кад смо појеле, већ смо хамер украсиле

Завршетак акције је био најлепши, уз игру са другим пчелицама.
Здраво!

Верица Станојевић и Јасминка Петровић

Мислиша

Дана, 14.11.2013. год., у нашој школи организовано је математичко такмичење "Мислиша - 2013. год.". Учесници самог такмичења били су ученици од другог до четвртог разреда основне школе, а мото кога смо се придржавали гласио је: "Математика за све, без селекције, елиминације, предтакмичења, ранговања". Садржаји задатака били су занимљиви, а њихово решавање уче-

ницима је причињавало задовољство. Сви учесници такмичења добили су сертификате о учешћу на такмичењу, а најбољи такмичари по разредима, добили су дипломе са симболичним наградама.

Верица Станојевић и Јасминка Петровић

Наша слава или ми волимо када смо заједно

Ми доста времена проводимо под овим нашим кровом. Како смо често близу постали смо веома блиски. Ми волимо да кафу пијемо заједно, да се смејемо, разговарамо. А тек кад за славу колач направимо заједно. Вредне руке месе, додају, венац плету, украсе праве, деца помажу. Сви смо били знатижељни како ће печен колач изгледати. И синую је као Сунце, извађен из зажареног шпорета - не што је био савршен и лепши од свих до сад виђених и направљених, него што је био наш. Сви смо у њега умесили добру вољу, мио поглед, пријатељски осмех, љубав из срца и толико бриге:

"Да ли ће нам успети?". Када нам је свештеник колач пресекао и имена прочитао, Богу се молећи за све нас, ми заједно око нашег колача, наше славе, љубили смо једни друге и славу честитали: **"Христос између нас! Јесте и биће!"**

Дијана Вуковић

Новогодишња чаролија

Дана 17.12.2013., ишли смо у ТЦ Ушће. У Ушћу смо посетили чаробне градове света. Видели смо реплике Ајфеловог троња, Биг Бена, Емпајер Стејт Билдинга, Бурж Ал Ариба. Посетили смо и поларне области - где дани и ноћи не трају као код нас. У граду Хамерфест у Норвешкој ноћ траје најдуже на свету, читавих 66 дана! Оно што смо научили је то да је Нова година празник нових почетака, када сви имамо прилике да урадимо нешто лепо и обрадујемо људе око себе.

Марија Марковић

Новогодишњи маскенбал

У среду 25. децембра организовали смо новогодишњи маскенбал. Улазница је била маска и добро расположење. Организовано је и такмичење за најбоље и најмаштовитије маске. Сви смо се баш лепо дружили и уживали заједно!

Донација из Имлека

Удружење самохраних родитеља и породица деце са инвалидитетом "Плава шкољка" и наша школа добили су донацију од компаније "Имлек". Тим поводом посетила нас је оснивач и председник удружења "Плава шкољка", Надица Блажић и директорка компаније Имлек, Светлана Глумац. Наше ученице, чланице групе "Плава шкољка" извеле су своју хип-хоп кореографију са којом су на Светском такмичењу у модерном плесу, у Данској, освојиле треће место.

Прослава Нове године

Дружећи се са "Чиграма", прославили смо Нову годину. Наравно, дошао је и Деда Мраз, који је ученике обрадовао поклон пакетићима.

Редакција

Спортске вести

12. септембар – У спортском центру “Олимп” одржане су “Игре без граница на води”. Ученици су учествовали у рекреативним активностима прилагођеним свим узрастима и врстама инвалидности као што су: убацивање лопте у кош, скупљање лоптица, пливање на душецима...

20. септембар – На 23. Кросу РТС-а, који је највећа дечија трка у Европи учествовало је двадесет ученика из основне и средње школе.

8. октобар – Првенство Београда у пливању за особе са инвалидитетом одржано је на базену Спортског центра Бањица, у дисциплинама 50 м и 100 м слободним стилем. Такмичари су се такмичили у групама према категорији инвалидности и узрасту. На овом такмичењу Теодора Баљак из VIII/1 је освојила прво место, а Војислав Ђорђевић из I/5 С.Ш. је био трећи.

15. октобар – Учествовали смо на Спортском дану у Земуну.

26. октобар – Ученици Стефан Шерифовић и Ненад Ђорђевић учествовали су у бициклистичкој трци на Калемегдану.

31. октобар – Група ученика средње школе учествовала је на првенству Београда у боћању које је одржано у СЦ Олимп на Звездари.

19. новембар – У СЦ Бањица одржано је Првенство Београда у стоном тенису за особе са инвалидитетом. Прво место су освојиле Теодора Баљак из VIII/1 и Хелена Грујоски из II/5 С.Ш., други је био Ненад Срећковић из II/3 С.Ш., а треће место деле Марко Ивановић из III/3 С.Ш., Вера Мићић III/3 С.Ш. и Милош Војиновић из III/1 С.Ш..

20. новембар – Десет ученика средње школе је учествовала на спортској радионици “Живот глуве деце” поводом Светског дана детета, која је одржана у Дечијем културном центру у Београду.

5. децембар – Поводом обележавања Међународног дана особа са инвалидитетом у СЦ “Олимп” одржан је спортски дан особа са инвалидитетом. Такмичење је организовано у дисциплинама: боћање, висећа кугла, стони тенис, пикадо, шутеви на кош, шах...

Дарко Ђорић и Славица Убовић

“Корачам и слуша́м”

Захваљујући директору Дома омладине, Марку Стојановићу, његовом тиму, директорима дистрибутерских кућа Sanigroup и Widex-Opticus, шести међународни симпозијум “Корачам и слуша́м” одржан је у Дому омладине, 5. децембра 2013. године.

Овај скуп, јединствен по томе што на једном месту окупља стручњаке свих профила и родитеље који су укључени у процес кохлеарне имплантације глувих особа, окупио је 180 учесника.

Теме којима је ове године посвећена посебна пажња су:

- Музика и кохлеарни имплант,
- Деца са удруженим сметњама и кохлеарни имплант,
- Рехабилитација и резултати одраслих особа са кохлеарним имплантом,
- Деца са кохлеарним имплантом у редовном систему образовања.

Симпозијум је отворен малом приредбом наших ученика и поздравним говором директорке школе Лепосаве Петровић.

Радове су изложили еминентни стручњаци из различитих области. Своје производе презентовали су дистрибутерске куће: Audivox, CI Studio Pulsar, Opticus, AudioBM, Sanigroup.

Верујемо да је и овај симпозијум допринео обогаћивању знања и бољој сарадњи на клиничком, хабилитативном и васпитно-образовном раду са децом оштећеног слуха.

Током симпозијума, у холу Дома омладине, одржана је и изложба ликовних радова ученика наше школе.

Мелита Голубовић и Драгана Стевановић

Новине и практичан приступ у раду са децом оштећеног слуха

VI МЕЂУНАРОДНИ СИМПОЗИЈУМ "КОРАЧАМ И СЛУШАМ"

6.12.2013.

Било нам је задовољство да присуствујемо овом скупу који је јединствен по томе што на једном месту окупља стручњаке свих профила и родитеље који су укључени у процес кохлеарне имплантације глувих особа. Учесници симпозијума су професори са ФАСПЕР-а, лекари, дефектолози, психолози, учитељи, наставници, васпитачи, представници дистрибутивних кућа слушних апарата и кохлеарног импланта.

Теме којима је ове године посвећена посебна пажња су:

- Музика и кохлеарни имплант,
- Деца са удруженим сметњама и кохлеарни имплант,
- Рехабилитација и резултати одраслих особа са кохлеарним имплантом,
- Деца са кохлеарним имплантом у редовном систему образовања.

Одличне радове имали су др Јована Јечменица из Института "др Вукан Чупић", проф. др Сања Ђоковић, проф. др Светлана Славнић са Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију и други стручњаци. Школа за децу оштећеног слуха "Стефан Дечански" представила је високе резултате рада у пољу едукације и рехабилитације деце која користе кохлеарни имплант.

Симпозијум је отворен малом приредбом ученика Школе за децу оштећеног слуха "Стефан Дечански" која је организатор скупа и поздравним говором директорке школе Лепосаве Петровић.

Преузето са интернет стране:

<https://www.facebook.com/pomocporodici>

ПАРНИРИ У ОБРАЗОВАЊУ
Школа за оштећене слухом наставник
"Стефан Дечански"

Деца са оштећеним слухом је омогућено школовање у редовним школама, али још увек у наставном процесу недостаје подршка за њихово успешно образовање.

Зато нудимо програм подршке чијим датностима децимо да омогућимо боља постигнућа ученицима оштећеног слуха а исто тако да пренесемо нова искуства њиховим учитељима и наставницима.

Им стручњаци Школе за слушно оштећене-наставуве "Стефан Дечански" пуцају свој поглед на подршку редовним школама које имају децу оштећеног слуха.

Им чине:

ДИПЛОМАТИЧНИ ДЕФЕКТОЛОЗИ

- СУРДОЛОГ
- СУРДО-АУДИОЛОГ
- КОМОЛОГ

ПСИХОЛОГ

АУДИО ТЕХНИЦИ

ИНДИВИДУАЛНИ РАД

- индивидуална деца са слушним оштећењима и деца са кохлеарним имплантом у циљу остварења максималног нивоа развоја.
- подршка наставницима редовних школа
- подршка учитељима са оштећеним слухом у редовним школама

БЕЗБОЛНИ

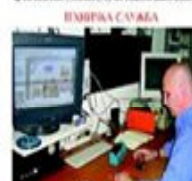
- деци са слухним оштећењима који су у циљу остварења максималног нивоа развоја подршка наставницима редовних школа
- деци са слухним оштећењима који су у циљу остварења максималног нивоа развоја подршка учитељима са оштећеним слухом у редовним школама
- деци са слухним оштећењима који су у циљу остварења максималног нивоа развоја подршка наставницима редовних школа
- деци са слухним оштећењима који су у циљу остварења максималног нивоа развоја подршка учитељима са оштећеним слухом у редовним школама

СТУДИО АУДИОЛОГ

- индивидуална деца са слушним оштећењима и деца са кохлеарним имплантом у циљу остварења максималног нивоа развоја.
- подршка наставницима редовних школа
- подршка учитељима са оштећеним слухом у редовним школама

ВИЗУАЛНА СЛУХА

- деци са слухним оштећењима који су у циљу остварења максималног нивоа развоја подршка наставницима редовних школа
- деци са слухним оштећењима који су у циљу остварења максималног нивоа развоја подршка учитељима са оштећеним слухом у редовним школама
- деци са слухним оштећењима који су у циљу остварења максималног нивоа развоја подршка наставницима редовних школа
- деци са слухним оштећењима који су у циљу остварења максималног нивоа развоја подршка учитељима са оштећеним слухом у редовним школама

ПОДРШКА НАСТАВНИЦИМА У

- Превенција искуства у раду са децом оштећеног слуха.
- Размен искустава.
- Авантитетно и ефикасно информисање о примени посебних садржаја, начина и методе рада.
- Прилагођавање школског програма образовним потенцијалима деце.
- Сарадња са родитељима је чест проблем приликом укључивања деце у редован систем образовања па ће њим новим програм подршка и наставницима.

ПОДРШКА УЧИНИЦИМА

- Припрема предшколско одељења са могућношћу укључивања у редован систем образовања.
- Сарадња са редовним наставним програмом уз индивидуализован начин рада после часова.
- Воде за побољшање слухног и говорног статуса ученика.
- Оптимизација говорних недостатака ученика - КОМОЛОГИЧКИ ВОДЕ.

Друштво "Крва Дечански" основано је 1982. године, а од 12. фебруара 1997. године ради као завод за васпитање и образовање глувих деце. Од марта 1998. године ова установа бави се комплексним радом у образовању деце са оштећеним слухом и говором. У њој "Стефан Дечански" окупљају се индивидуална слушно-говорна рехабилитација, рехабилитација деце са кохлеарним имплантом, групни рад у припреми предшколског одела, основношколског и средње стручног образовања.

Београд, Савског Маршала 85
телефон 011-2641167
e-mail: decanski@pobedy.net
www.decanski.org.rs

ВЕСТИ

11. 12. 2013.

Зашто је оштећење слуха толико често?

Зашто је оштећење слуха толико често? Зато што велики број гена учествује у формирању структура слуха и говора, рекла је докторка Јована Јечменица са ОРЛ службе Института за мајку и дете.

Иза оштећења слуха може да се крије велики број синдрома, а застрашујуће је да постоји око 400 синдрома која укључују различита оштећења слуха, изјавила је Јечменица на Међународном симпозијуму о кохлеарном импланту и удруженим сметњама, који је 5. децембра организовала Школа за децу са оштећеним слухом - наглуве "Стефан Дечански" из Београда.

Др Јечменица је представила десетине синдрома и истакла да су клиничке карактеристике пацијента са синдромом кључ за дијагнозу.

Дефектолог сурдолог Гордана Маринков је на симпозијуму говорила о музичким стимулацијама, наводећи да се од 2002. године у школи "Стефан Дечански" изводе те стимулације по узору на верботоналну методу која се годинама примењује у СУВАГ поликлиници у Загребу.

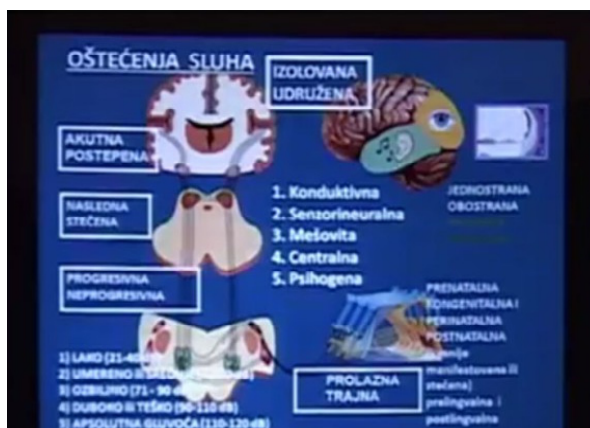

Циљ музичких стимулација је да преко ритма и мелодије стимулише развој говора, да развије што комплекснији и природнији говор, рекла је Маринков и истакла да се брзина читања повећава кроз музичке стимулације.

Музичке стимулације доприносе координацији покрета, развијају когнитивне способности, социјално прилагођавање, изазивају осећање задовољства и јачају самопоуздање, рекла је она уз напомену да музика оснажује психосоцијални развој детета.

Професор др Светлана Славнић са Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију (ФАСПЕР) је представила истраживање о утицају говорне перцепције на способност комуникације одраслих глувих након кохлеарне имплантације.

Истраживање је спроведено на 66 испитаника са кохлеарним имплантом у земљи и иностранству, старости од 18 до 53 године који су имали више од 90 одсто оштећења слуха.

Око 94 одсто случајева се изјаснило да, после уградње кохлеарног импланта, чује боље када разговара у двоје.

Међутим, колико год да после уградње кохлеарног импланта имају добру чујност испитаници и даље читају са усана. Око 76 одсто је рекло да често и увек зависи од читања са усана, рекла је Славнић.

После имплантације око 76 одсто се изјаснило да ретко или никако комуницира гестом, да разговара телефоном са познатим може 59 одсто, док 41 одсто само понекад може да разговара телефоном са познатим.

Славнић је рекла да је закључак истраживања

да кохлеарни имплант позитивно утиче на опште побољшање квалитета живота, доприноси већој самосталности и сналажењу и да је у свим облицима користан за комуникацију.

Професор др Сања Ђокић са ФАСПЕР-а је представила истраживање о одступању у изговору гласова код одраслих са кохлеарним имплантом, које је показало да имплант сигурно утиче на квалитет слушања и продукције изговора гласова српског језика.

Селена Тодоровић са Института за експерименталну фонетику и патологију говора рекла је да је појава кохлеарног импланта допринела квалитетнијем развоју говорне перцепције код деце са оштећеним слухом.

Она је представила истраживање које је показало да деца која редовно долазе на рехабилитацију имају добре резултате на специфичним тестовима, док деца која нередовно долазе никада нису постигла максималне резултате на тестовима.

Процес усвајања и разумевања вербалног налога зависи од учесталости рехабилитације, закључила је Тодоровић.

Психолог Олга Боровица из КБЦ Звездара је указала да се некада мислило да кохлерани имлант не може да помогне деци са тежим оштећењем слуха и удруженим сметњама у развоју.

Сада се сматра да кохлеарни имлант може да унапреди квалитет живота, рекла је она.

Она је приказала истраживање Хелен Армстронг из 2012. године, које је у ствари пресек свих истраживања од 2000. до 2012. у Америци и Европи.

Шест студија показује позитивне промене у квалитету живота код деце са кохлеарним имплантом, 15 студија показује напредак у односу на слушни апарат, док девет студија показује низак напредак.

Да велики број деце после имплантације и даље користи гест као доминантан начин комуникације показује 13 студија, навела је Боровица.

Преузето са интернет стране:

<http://www.cujemovas.rs/zasto-je-ostecenje-sluha-toliko-cesto.html>

“24 сата”, 27.12.2013.

Pokloni za nezbrinutu i obolelu decu

HUMANO Kompanija "Imlek" obezbedila je novodišnje poklone obradovavši veliki broj mališana iz institucija za nezbrinutu i bolesnu decu iz Beograda i Paraćina, a predstavnici kompanije organizovali su i druženje sa đacima škole za decu sa oštećenim sluhom „Stefan Dečanski“.

Полно преносиве болести

Једна од основних карактеристика људског бића јесте сексуалност.

Сексуалност је оно што чини да се две особе привлаче.

Међутим, та привлачност доноси и опасност од полно преносивих болести.

Полне болести

Полне односно венеричне болести и вируси који их изазивају шире се веома великом брзином. Потребно је предузети одређене мере како би се човек заштитио. Постоји велики број типова и врста полно преносивих болести и вируса. Најпознатије полно преносиве болести су: кондиломи, генитални херпес, гонореја, сифилис.

Кондиломи

Кондиломи су веома заразне полно преносиве болести. Њих узрокују одређени типови HPV вируса.

Генитални херпес

То је јако заразна вирусно полна инфекција. Карактеристике ове полне болести су болни пликови и ране на кожи.

Гонореја

Гонореја (трипер, капавац) је веома честа бактеријско полна инфекција. Ако се на време и озбиљно не лечи, може за последицу имати стерилитет.

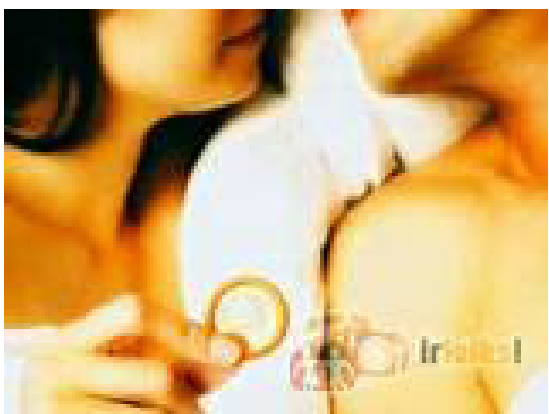
Сифилис

Сифилис је полно преносива болест. Уколико се не лечи може имати за последицу оштећење нервног система, мозга или срца. Може се завршити са фаталним исходом.

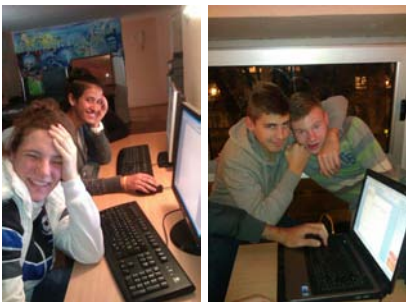

Полне болести код мушкараца и жена су прилично раширене. Полно преносиве болести се могу пренети полним односом, пољупцима. Ради спречавања полно преносивих болести, треба обавезно користити кондом као заштитно средство.

Горица Живановић

Курс рачунарства

Почела је школа рачунарства за децу која бораве у Дому. Од 06.11.2013., у организацији Удружења тумача за знаковни језик и васпитача из Дома одржавају се часови. Деца ће научити рад на основним програмима. После првог нивоа знања, у плану је и виши курс за заинтересоване полазнике. Настава се одвија сваке среде у 18 часова у просторијама УТЛОСа, у Цвијићевој улици. Наши средњошколци воле да похађају ову наставу

и веома се радују што сваки пут науче нешто ново и корисно што им помаже у сналажењу на рачунару. Желимо им пуно успеха.

Соња Благојевић

Нове фотеље

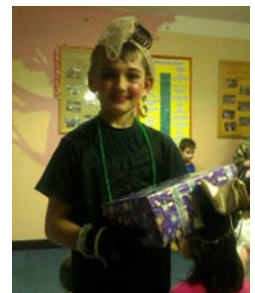
Старе, али ипак нове фотеље улепшале су домске просторије. У школској кројачкој радионици сашивене су нове пресвлаке од црвеног мебл штофа. Наставници који воде практичну наставу и ученици шивачи текстила помогли су да се улепша простор у коме бораве деца која станују у Дому. Дивно је што је остварена ова сарадња. Сада наша дневна соба и клуб изгледају прелепо.

Наташа Обреновић III/5 С.Ш.

Традиционална новогодишња приредба и маскенбал

Дана 25. децембра, у Дому је одржана Традиционална новогодишња приредба и маскенбал. Деца су уживала како у припремама и маскирању, тако и у самој приредби. Специјална гошћа је била Тијана из УТЛОС-а, која је била и главни члан комисије. За најбољу маску је изабран Кучевић Кенан који је био маскиран у пророчицу.

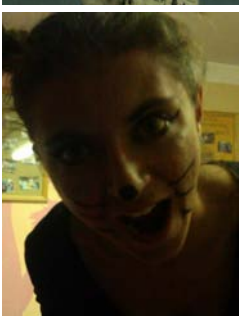
У приредби су учествовали и Ударачки трио (Стојко Станислав, Прендић Саша и Филиповић Стефан). Фолклорну тачку у којој су учествовале Бордициус Сабина, Мркоњић Сузана, Врањешевић Јована, Мацић Јована и Савић Катарина припремала је Обреновић Наташа. Тачку "Модеран плес"

су саме припремиле Савић Катарина и Врањешевић Јована и својим наступом одушевиле све присутне. Посебан утисак су оставиле Алексић Сузана, Старчевић Лаура и Куртишевски Драгиња које су осмислиле имитацију "Наши васпитачи".

Јелена Гајић

За најмлађе

1. Посматрај слику. Одговори на следећа питања.

Где се налази зец?
(Испод кишобрана.)

Где се налази лептир?
(Изнад кишобрана.)

Где седи птичица?
(На кишобрану.)

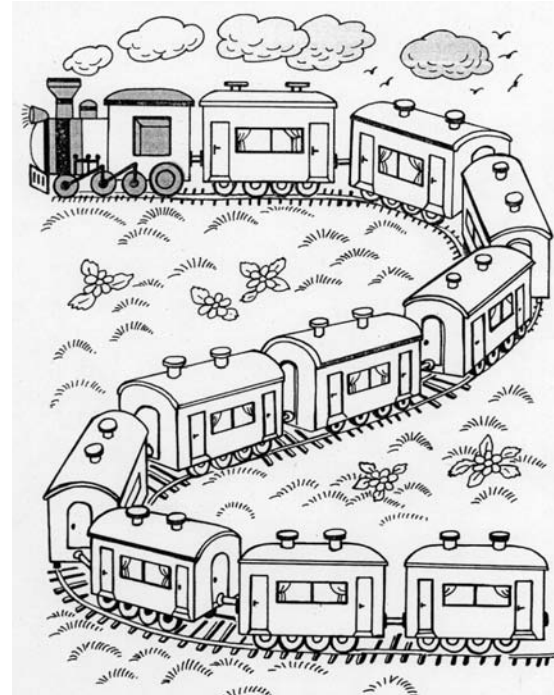
Где су цвет и печурка?
(Поред кишобрана.)

Где је јела?
(Иза кишобрана.)

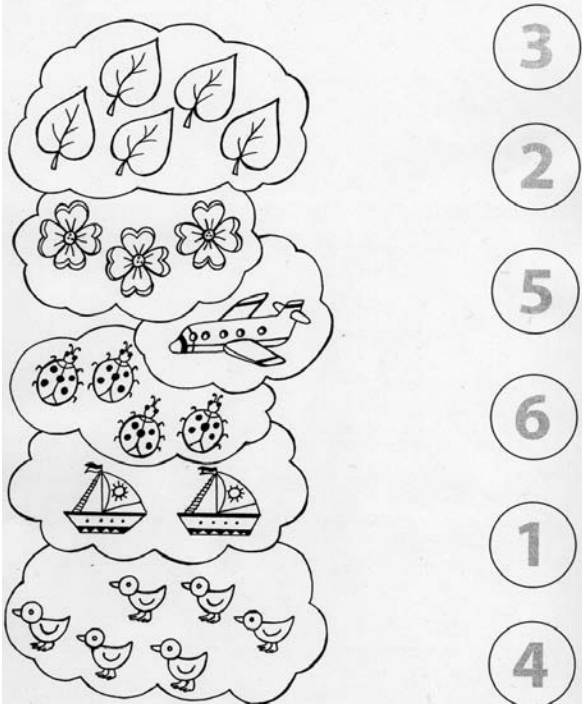
Где је јеж?
(Испред кишобрана.)

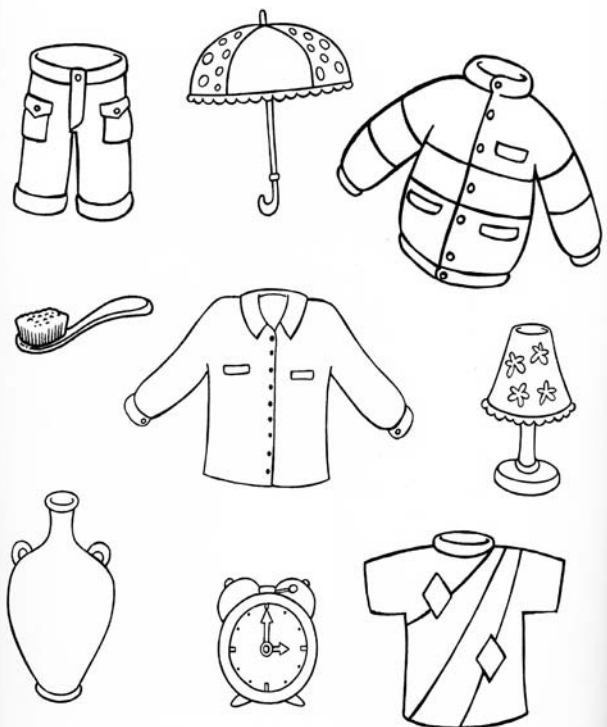
2. Почевши од првог вагона, изброј вагоне по реду. Обој други вагон црвеном, шести жутом, девети плавом, десети зеленом бојицом.

3. Изброј колико је ствари нацртано у сваком облачићу. Повежи стрелицом сваки облачић и одговарајући број.

4. Обој оно што облачимо.

Драгана Трипковић
Марија Марковић

Нула - празнина пуна питања

Од тренутка када се у старом Вавилону зачала идеја о постојању нуле она не престаје да буде окосница многих питања у свету науке, филозофије, математике и религије. Нула и бесконачност, парадоксални су и узнемирујући појмови о ништавилу и вечности. Нула је постала језик природе и најважније математичко оруђе.

Примитивна нула која се користила у Вавилону и служила само као показивач места у бројевима, у четвртм веку пре нове ере пренета је, захваљујући Александру Великом и његовом освајању истока, у Индију. Нула је у Индији добила бројну вредност и место на оси. Била је велика ствар да нешто што броји ништа, нешто без количине постане број. После седмог века, у продору Ислама на далеки Исток, Арапи су сазнали за индијске бројеве, па се њихова математика развијала уз нулу.

У Италији и западном свету, нулу је тек у тринаестом веку представио математичар Леонардо Пизано Фибоначи када су нове арапске бројеве, укључујући и нулу, први почели да користе трговци због једноставног рачунања, али их је држава убрзо забранила, јер су се лако фалсификовали.

Позната је и чињеница да римски бројеви какве и данас учимо немају нулу у свом запису.

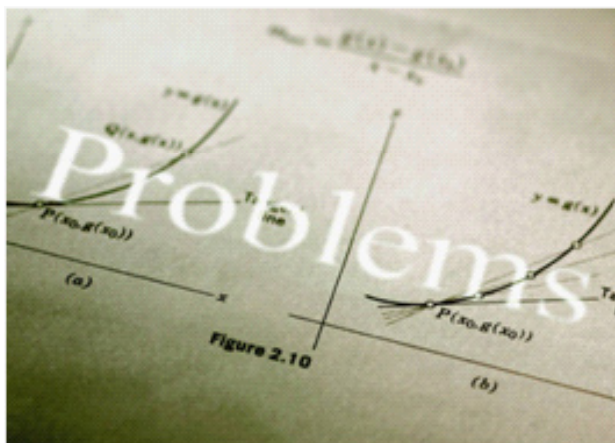
У свет математике, нулу је увео познати математичар седамнаестог века Рене Декарт који је начинио координатни систем, и нули у њему дао место. У тако лепом координатном систему увидео је везу између облика и једначина и тиме засновао аналитичку геометрију.

Дељење нулом је још један од недефинисаних математичких појмова. Покушајте само мало дубље да размислите о овом проблему па ћете и сами увидети колико тајни крије обично питање "колико је 1:0?"

Као и у математици, и у природи се показало да је нула само некаква врста имажинације. Апсолутна нула је недодирљива. Не може се достићи.

Она је само гранична вредност којој се можемо приближити, али јој не можемо потпуно прићи. То би било стање у којем би предмет који желимо да охладимо изгубио сву своју енергију, али у стварности то није могуће.

Ово је само мали увод у чудесни свет питања које је нула поставила свету науке. Следећи пут када напишете нулу и заокружите "ништа" на папиру размислите о њеном чудесном, скривеном садржају.

Декартов координатни систем

Учимо енглески

1. Хајде да се упознамо са неким градовима и државама у којима се говори енглески језик.

London

London is the capital of the United Kingdom - England, Scotland, Wales and Northern Ireland. It is also the capital of England. It is very old city on the Thames River.

Trafalgar Square

The Capitol

The Statue of Liberty

New York

New York is a very big city, the biggest city in the United States. The centre of the city is on an island - Manhattan Island. People sometimes call this part of the city the Big Apple.

The Opera House in Sidney

Sidney

Sidney is the biggest city in Australia, but it is not the capital. The capital of Australia is another city, Canberra.

Ottawa

Ottawa is the capital of Canada, but it is not its biggest city. The biggest city of Canada is Toronto.

The Canadian Parliament

Ево и неколико фотографија из градова о којима сте читали. Споји слике и градове.

1. Лондон - Велика Британија
London - the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland (the UK)
2. Вашингтон - Сједињене Америчке Државе (САД)
Washington - the United States of America (the USA)
3. Њујорк - Сједињене Америчке Државе (САД)
New York - the United States of America (the USA)
4. Сиднеј - Аустралија
Sidney - Australia
5. Отава - Канада
Ottawa - Canada

a

b

e

i

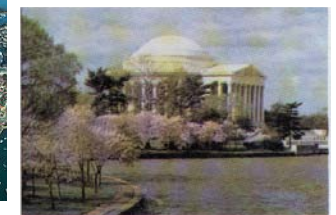
j

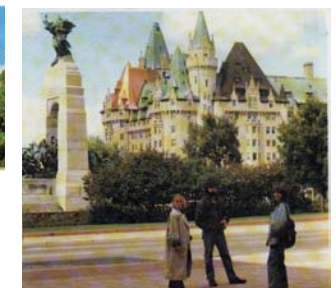
c

d

f

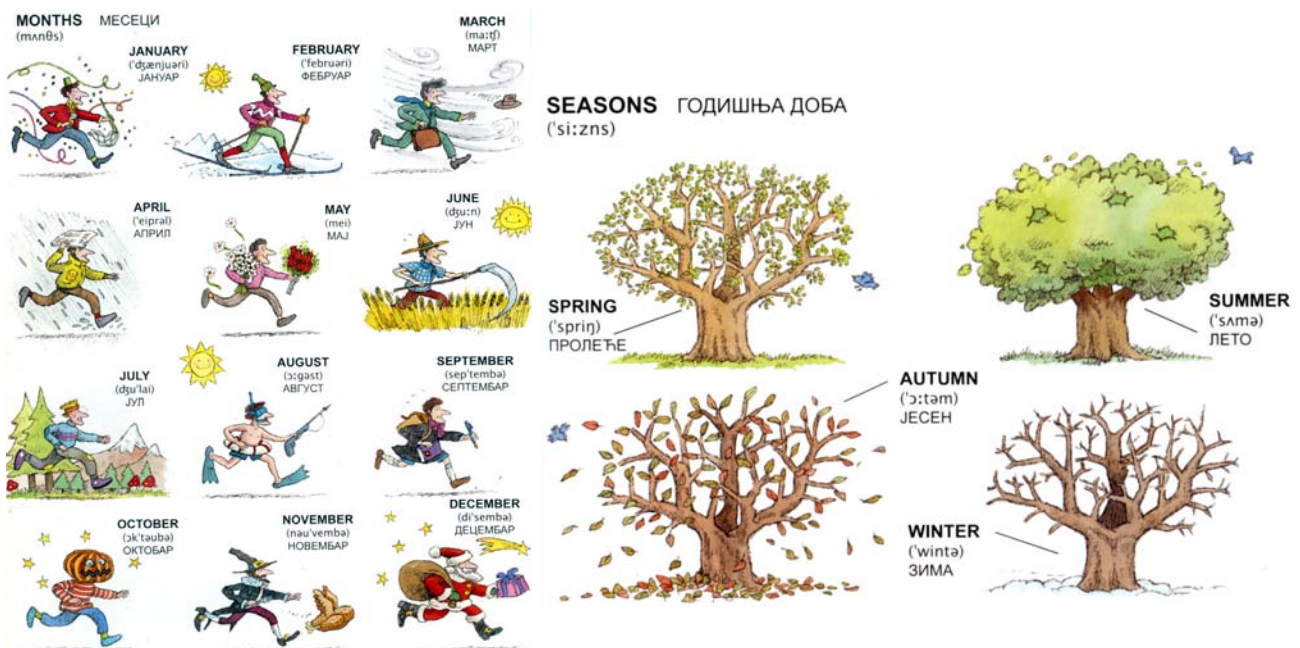
g

h

9-Ottawa City
Building, f-New York City 4. b-Sidney Harbour 5. a-Ottawa City
Peshene: 1. c-Big Ben, h-Piccadilly circus 2. e-The White House,
f-Cherry trees, j-The Air and Space Museum 3. d-The Empire State

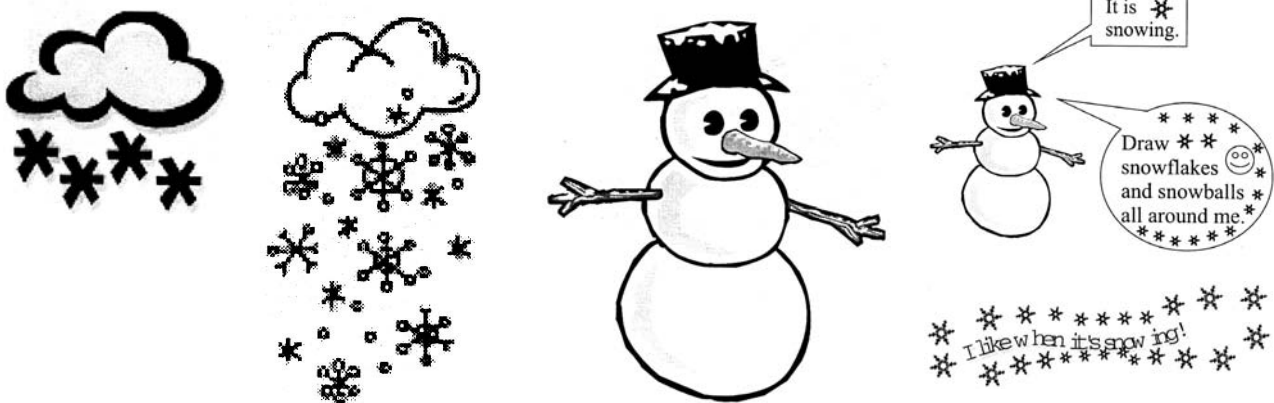
2. Хајде да научимо називе месеци и годишњих доба на енглеском језику.

3. Сада је зима. Пролеће стиже у марту. Прочитај текст, обоји цртеже и одговори на питања.

What`s the weather like?

Winter

It is winter. What`s the weather like? It is snowing. It is cold.

Spring

It is spring. What`s the weather like? The leaves are green. The grass is green.

Питања/Questions

1. What do you do in winter?
2. What do you do in spring?

Познати хемичари

Лавоазје (1743-1794)

Француски научник Лавоазје, највећи реформатор хемије, живео је у 18. веку, и од њега започиње модерно доба хемије као експерименталне науке. Данас не постоји нико ко не зна за Лавоазјеов закон до кога је дошао мерењем на ваги коју је сам конструисао. Поред хемије познавао је и економију, агрономију и финансије. У 25. години изабран је за члана Академије. Оженио се у 28. години. Жена му је имала 14 година и били су срећни. Она је од њихове куће створила духовно и друштвено средиште Париза.

Лавоазје је први увео појам просте материје, сличан данашњем схватању: "Сва она тела која до сада нисмо могли раставити јесу елементи за нас, али не смемо тврдити да су та тела заиста проста и ми их као таква сматрамо само дотле док нам поглед не покаже супротно".

Трагично је завршио живот као жртва људске глупости, пакости и беде. У Француској револуцији погубљен је са још 27 имућних људи на гиљотини као државни непријатељ. Била је то освета неког Мареа који је тврдио у политичким новинама да је ухватио ватру – елемент и то своје "откриће" показао Академији наука где је слављен као велики научник, а Лавоазје га је рефератом у Академији аргументима обезвредио. Када се Маре дочепао власти, затворио је Академију, Лавоазјеа прогласио државним непријатељем и осудио га на гиљотину, на срамоту његових колега који нису смели или хтели да се умешају. Покушај браниоца да говори о Лавоазјеовим заслугама за науку пресечен је речима "Република нема потребе за научницима, правда треба да буде задовољена". То је било 1780., а већ 1794. извршена је ревизија процеса и установљено је да су сви погубљени били невини. Један савременик каже за Лавоазјеа: "Ја нисам познавао човека који је за опште добро и пријатељство могао жртвовати више, било од свог имања било од своје славе, но што је то могао учинити Лавоазје".

Био је један од највећих људи Француске икада.

Марија Кири (1867-1934)

Марија Кири, један од највећих научника свих времена, открила је први радиоактивни елемент уз помоћ свог супруга Француза Пјера Кирија. Рођена је у Пољској, где је завршила државну гимназију и добила златну медаљу као једна од најбољих ученица. Менделеев јој је предсказао светлу будућност ако се буде бавила проучавањем хемије.

На студије у Париз отишла је у теретном вагону на својој столици на расклапање и са најпотребнијим стварима. Завршила је студије на Сорбони и добила две дипломе - из физике и математике. Имала је среће да упозна човека који јој је био јако близак у

схватањима и погледима на живот, Пјера Кирија, физичара који је стекао диплому природних наука још у 18. години. Заједно из уранових руда откривају радиоактивни елемент коме у част Марије и њене домовине дају име "Полонијум". Радове на преради огромних количина уранових руда изводили су у једној адаптираној, влажној шупи. Ту су провели своје најужбудљивије и најтеже часове живота. Морали су да прераде једну тону руде да би добили материјал за једну епрувету. Тако исцрпљени једне вечери изашли су да се прошетају. Али толико су били радознали и опседнути својим радовима да су навратили до своје шупе. Ту су угледали нешто очаравајуће: силуете боца и капсуле у којој је био драгоцен материјал оцртавале су се помоћу слабе светлости коју је тај материјал испуштао. У њему је био нови хемијски елемент - "радијум" (радиоактивни). То је било 1898., а име "радијум" на латинском значи "зрак".

Марија Кири била је прва жена која је држала предавања на Сорбони, два пута је добила Нобелову награду за физику и хемију. Умрла је од последица деловања радиоактивних зрака на човечији организам. Њен рад наставила је њена ћерка Ирена Жолио-Кири, такође нобеловац.

Павле Савић (1909-1994)

Био је члан Српске академије наука и уметности, истакнути југословенски научник, завршио је Београдски универзитет, а усавршавао се у Француској где је радио са ћерком Марије Кири, Иреном Жолио-Кири, на испитивању радиоактивних процеса. Његови радови допринели су открићу и остваривању цепања атомских језгара и развоју атомске физике и хемије. Био је један од највећих организатора научних истраживања у Југославији.

Основао је 1948. Институт за нуклеарне науке у Винчи, на чијем је челу био од 1958.

Сима Лозанић (1847-1935)

Рођен је у Београду, природне науке слушао је на Великој школи, а затим студирао хемију у Цириху и Берлину. Био је професор Велике школе, са радовима из више грана хемије. У његовој лабораторији настава је извођена на нивоу врло развијених земаља, тако да је много допринео развоју хемије и наставе хемије код нас. За потребе наставе писао је многе уџбенике. Када је 1905. Велика школа претворена у Универзитет, Лозанић је био изабран за првог ректора. Био је члан и неко време председник САНУ. Био је и министар народне привреде, посланик у Лондону и министар спољних послова.

Занимљива биологија

Крокодилски осмех

Крокодили су свирепа створења која могу да нарасту и до пет метара у дужину. То је као кад би четири десетогодишњака легла један после другог. Крокодил можда изгледа као да се смеје, али сви зуби су смртоносни. Мали сисари, жабе, рибе, а понекад и људи, сви чине укусан оброк. Крокодил своје зубе скрива док лови. Он лежи у плиткој води, тако да можете да помислите да

је то неки плутајући пањ. Када се нека животиња приближи реци да пије воду, пањ изненада оживи. За неколико секунди крокодил зграби свој плен и одвуче га у воду.

Крокодили понекад једу људе, број је толико мали у поређењу са хиљадама крокодила који је човек убио због њихове вредне коже.

Праћакање перајама

Делфини припадају породици водених животиња. Сматра се да су се развили пре десет милиона година за време периода Миоцена. Делфини су мањи рођаци китова. Делфини су сисари као и људи. Али уместо ногу и руку имају пераја. Пливају помоћу репних пераја. Бочна пераја користе за држање правца, окретање и успоравање. Њихово глатко тело је грађено за брзо кретање кроз таласе, достижући чак 44 км на сат. Кљунасти делфини су праве акробате, могу да искоче у вис шест метара из воде.

У Старој Грчкој делфини су прихватани са гостопримством, а траг у близини бродова сматра се добрим знаком за морепловце.

Неки научници сматрају да се делфини праћају како би уплашили рибе. Уплашене рибе се скупљају заједно, па их делфини лакше лове.

Делфин када лови испушта високе тонове. Користе кликтаје и звиждуке када су у опасности - то јест тиме упозоравају друге чланове своје заједнице да је опасност на помолу.

Насмеј се: Шта каже риба кад сретне делфина? Лепо звижди.

Стиже зима

Зима је најбоље годишње доба и ја је обожавам. Нека деца обожавају снег и једва чекају да пада. Снег је почео да пада у децембру.

Ја волим зиму, зато што могу да се грудвам, санкам, скијам и да се веселим са друштвом. Ове године снег је само мало падао, па престао. После је опет два пута падао и онда се сакупљао, па смо се онда мало грудвали. То је трајало само пет дана, а после се снег истопио. Било нам је жао што више нема снега. Ја једва чекам Божић, двадесет-петог децембра да зовем другаре, па да изађемо и шалимо се. После тога ће бити и Нова година. Ја се пуно радујем Божићу, јер идем код баке. Моја бака слави Божић. Пре тога деветнаестог децембра је слава Свети Никола. Ја и моја породица славимо славу са другом баком. Волим да уживам и да се одморим на распусту.

Ето то је зима какву волим. Увек уживам и зато једва чекам да пада снег.

Вања Фрлог 1/5 С.Ш.

Стиже зима

Децембар је већ стигао и ускоро ће Нова година. Кад си дете, зима је нешто најлепше што постоји.

Мени је зима најомиљеније годишње доба. Док неким смета хладноћа, мени прија. Ја волим кад је хладно, јер то мени и мом телу годи, а топло време ми не прија. Кад има снега, могу да се играм и будем креативна са њим - могу правити Снешка, скулптуре, грудве и друге ствари. Просто сам призор је леп. Али, не волим кад видим испрљан снег, када се топи. Још се сећам кад сам била мала, други разред, било је пуно снега и дуго га је било. Кад видим да нестаје, као да га за неколико година неће више, онда ми се слама срце.

Зими се увек радујем и желим да буде пуно снега.

Анђела Степанчић 1/5 С.Ш.

Ана Миловановић и Анђела Радосављевић V/1

Излет у Раковицу

Тог дана смо, као и обично, дошли у школу у пола дванаест. Имали смо само један час, када нас је наставница веронауке питала да ли хоћемо да идемо на излет, да видимо један манастир у Раковици. Ми смо рекли да хоћемо да обиђемо то лепо место. Кренули смо у пола два. Чекали смо аутобус на линији 47. Чим смо стигли ставили смо кецеље преко фармерки. Мало смо сели да се одморимо, па смо ушли у манастир. Причали су нам како је овај манастир настао и да је жеља патријарха Павла била да га ту сахране. Сви смо се молили Богу, прекрстили се и изашли из манастира. Купили смо свеће и запалили их, шетали се и гледали лепоту природе око себе. Сели смо за велики сто да једемо у природи. Свако је јео своју ужину, а како је то био постан дан, сви смо постили. Лепо смо се дружили, разговарали, спријатељили се, сликали и уживали.

Марија Игњатић I/1 С.Ш.

Догађај којег ћу се радо сећати

Причаћу вам о гостима из Бугарске и Румуније, који су дошли у посету нашој школи. Наши вршњаци и њихови наставници су дошли из Пловдива и Пригорија. После упознавања отишли смо на изложбу. Водила нас је Ива, наша наставница енглеског. Прва изложба коју смо посетили била је у Етнографском музеју. У музеју је било пуно народних ношњи, разни предмети од камена и разних материјала, модели људи који су свирали уз гусле и макете кућа. Било је занимљиво. Били смо и у Музеју примењених уметности. Видели смо српске средњовековне орнаменте. Видели смо и разне ефекте неких нацртаних шара које су се окретале на екрану. После изложбе смо се сликали за успомену. Следећег дана искористили смо слободно време за шетњу Калемегданом. Сви су били одушевљени великим зидинама и кулама, посебно погледом на Дунав и Саву. Било је хладно, али смо сви уживали у лепотама великог и старог парка. Сви смо били задовољни. Било нам је пријатно и забавно у друштву наших гостију. Трудили смо се да будемо добри домаћини и да им боравак учинимо што лепшим и занимљивијим. Дуго ћу памтити овај сусрет са децом из Бугарске и Румуније. Другари, дођите нам опет!

Марко Луковић III/5 С.Ш.

Данијела Војнов II/1 С.Ш. и Весна Бркић III/3 С.Ш.

Моја најбоља другарица

Ја ћу сада да вам испричам ко је моја најбоља другарица. У животу свако од нас има потребу да се са неким дружи. Обично се дружимо код куће и у школи. Ја се највише дружим са мојом школском другарицом Маријаном. Моја другарица Маријана има јако добре особине. Она је лепо васпитана, добра, симпатична и увек насмејана. Са њом је увек забавно и пријатно. Ми се лепо дружимо и разумемо. Увек помажемо једна другој кад год затреба. Мислим да сваки човек треба да има најбољег друга. Другови су наше највеће богаство и срећа. Волела бих да још дуго будемо добре другарице и да наше другарство буде још јаче.

Милена Гулић II/4 С.Ш.

Весна Бркић III/3 С.Ш.

Највећи човеков успех

Дуго сам размишљала о успесима. Има вероватно много ствари које су велике у човеком животу. Од поласка у школу, учења, породице, запослења, љубави... све су то велики успеси које треба добро планирати и о којима треба размишљати на време. Бити паметан у доношењу одлуке и паметно се понашати. За све то је неопходно да човек буде просвећен. Мора бити писмен, мора доста да учи... Тако да је највећи човеков успех знање. Да би се до знања дошло, потребан је огроман труд. Потребно је стрпљење. Потребно је непрекидно учење, разумевање оног што се учи. Књиге су одличан учитељ. Читање је најбољи начин да се дође до нових сазнања. А то сазнање треба усвојити, размислити и применити га у свакодневном животу. Такође, познавање страних језика је прозор у свет. Учење о разним културама и другим световима даје људима ширину и отвореност према другима. То је веома важно за лични успех. Знање је најважније што човек може да поседује. За знање треба учити. Без знања човек је ограничен - нема слободу, нема избор, нема леп живот. На крају, нема ни срећу...

Александра Зарић IV/1 С.Ш.

Један дан на практичној настави

Волим да идем у школу и да се дружим са другарима, али највише волим да идем на практичну наставу. Тамо се осећам опуштено, корисно и задовољно. На пракси савијам табак, везујем чвориће на кесама, стављам прецизно бигове на фасцикле и пакујем кесе. На пракси ми је лепо, јер се дружим са својим другарима и заједно учествујемо у раду, дружим се са професорима који ми помажу око практичне наставе. Срећан сам, јер својим радом помажем производњи. На пракси се осећам лепо, јер нема предавања и нема одговарања за оцену и не морам стално да седим у клупи, већ могу да шетам кад год хоћу. Ја бих волео да имам више практичне наставе.

Едис Шкријељ II/4 С.Ш.

Мој омиљени спорт

Мој најомиљенији спорт је рукомет. Рукомет је најбољи спорт на свету. Тренирала сам рукомет од петог до осмог разреда основне школе. Једна моја другарица, обожава рукомет. Заједно тренирамо овај спорт. Она ми је рекла: "Рукомет је најбољи спорт". Наставник физичког нам је рекао да вредно тренирамо и вежбамо за такмичење. Моја другарица је дошла код мене кући, па смо изашле напоље да вежбамо за такмичење. Ја сам показала другарици шта треба да уради, а после неколико дана вежбања рекле смо наставнику да смо завршиле. Наставник нас је испитивао да провери како смо вежбале. Добиле смо петице. Месец дана касније, биле смо на такмичењу, победиле смо и добиле диплому. Биле смо много срећне.

Престала сам да тренирам, јер сада имам доста обавеза у средњој школи. Много ми је жао што више немам времена за тренинге. Рукомет ће ми увек бити најомиљени спорт и увек ћу памтити како сам тренирала. Волела бих да играм рукомет у средњој школи.

Вања Фрлог I/5 С.Ш.

Сан или стварност

Снови и стварност... Различити појмови испреплетани и тако стављени у центар једне нераскидиве опне... Они су део нашег живота. Некада ни сам нисам сигуран шта је сан, а шта су моја размишљања. Некада сам сигуран да ме у сну очекује неки, нови, други, бољи свет, Свет створен само за мене. Свет у коме је свако ново јутро лепо и у коме не постоје оно што није могуће. Некада се осећам тужно, усамљено, далеко, празно... Тада желим да побегнем, нестанем, желим да нестане сво зло, желим да летим, да будем слободан да идем куда хоћу. Тада сањам... Сањам да летим далеко, до Сунца и тада видим све. Размишљам о небу, сунцу, облаку, љубави, смеху... И нема краја. Онда, схватим да сам овде, да не могу да побегнем из своје коже... Могу, али само на трен. У сан. Овај тренутак је стварност, зар не? Трезвено гледам испод себе чврсто решен да и будан сањам. Све исте, лепе ствари. Ево, сутра чекам зору и рађање Сунца. Сутра, мој живот као да поново почиње. Ја сам срећан човек.

Никола Бричић III/4 С.Ш.

Догађај који ћу дуго памтити

Када сам имала десет година, тата ми је испунио жељу, купио ми је гуштера. Тог се догађаја често сећам. Гуштеру сам дала име "Гуштерко". Он је био жутоврати гуштер. Волео је да се мази и мили по мом кревету. За рођендан ми је дошло друштво, када су видели да за кућног љубимца имам гуштера изненадили су се. Отишли су да га виде, али Гуштерко се уплашио од наше цике и шћућурио се у татину патику. Нисмо успели да га извучимо из његовог скровишта. Ја и друштво смо били разочарани. Када ми је друштво отишло кући и у мојој кући завладала тишина, изашао је из патике и сам отишао у свој тераријум. Једног дана смо отишли у Ниш, код моје тетке и тече, у журби смо заборавили Гуштерка. Када смо се вратили, он је угинуо. Много сам се растужила, па сам се чак и разболела.

Маријана Николић II/4 С.Ш.

Волела бих да ми се деси

Често проводим време размишљајући, маштајући... Ја много волим да путујем. Волела бих да пропутујем цео свет! Своје путовање започела бих од Шпаније, моје омиљене земље. Посетила бих Барселону у којој ми се највише допада архитектура старих зграда, али и прелепе плаже. Већ видим себе како са вољеном особом шетам поред Сене, гледам читав Париз са Ајфелове куле и пијем кафу у прелепој башти једног малог кафеа... Отишла бих и до Африке. Сафари у Африци је моја велика жеља, да видим све те животиње близу мене... Зими скијање на некој планини... Топао чај док посматрам белину снегом покривених планина. Сваке вечери када легнем у кревет ја маштам о путовањима, а једног дана – ко зна!

Борисалава Голубовић IV/1 С.Ш.

Доживљај који ћу дуго памтити

Има много догађаја које ћу дуго памтити, али ћу издвојити растанак са татом и одлазак из Новог Пазара у Београд. Дуго смо размишљали шта је најбоље за мене и сестру, остати у Новом Пазару или ићи у Београд, због школовања. Донета је одлука да идемо у Београд. Било ми је жао, остављам тату, друштво, фамилију. Идем где немам ниједну другарицу, ни друга. Растанак је био тежак, сви су плакали. Тата нас је довео. Првих неколико дана шетали смо. Он нам је показивао Београд. Дошао је и први дан школе. Друштво добро, професори добри. У себи сам размишљала и рекла себи биће ми лепо. Нисам се преварила, а онда је дошао дан када је тата морао да се врати на посао. Цело јутро миловао је Селму и мене, давао савете да будемо добре. Улазећи у кола није могао а да не заплаче, а те сузе памтићу док сам жива. Ми смо ушле у стан, само гледајући испред себе, не говорећи ништа, сузе су квасиле наша лица, био нам је тешко зато што нисмо сви скупа.

Есма Хаџић II/5 С.Ш.

Мој најбољи пријатељ

Моја најбоља пријатељица је Невена Обрадовић. Ми смо комшинице. Она је за мене посебна и има посебно место у мом срцу. Она мени пружа огромну љубав и доброту као ниједна другарица. Невена има смеђу косу и смеђе очи. Њен стил облачења је савршен. Имамо сличан укус када је мода у питању. Када идем у куповину увек је зовем да иде са мном. Што се тиче њеног карактера и о томе могу рећи све најбоље. Раније, док се нисмо дружиле, мислила сам да није баш занимљива особа. Оно што ми мало смета код ње је што је често збуњена и то што понекад нема довољно самопоуздања. Њој све могу проверити, знам да ме никада не би издала. Када бих је назвала у три сата ноћу и рекла да ме мучи неки проблем, њој не би било тешко да са мном нађе неко решење. Свакодневно је излућујем причама о једном савршеном момку. Са њом могу да причам о свим темама. Обе волимо да се шалимо, да се зезамо, да одемо у кафић... Такву другарицу ћу увек штитити и чувати!

Александра Зарић IV/1 С.Ш.

Једно путовање

Обожавам да путујем. Прошао сам многа места и видео разне људе, другачије, чудних фризура и још чуднијег језика. Неке сам запамтио, оне лепе које се памте као добар колач. Остаје увек слadak укус који се разлива по непцу кад се сетиш првог залогаја.

Причаћу вам о веома лепој земљи, у њу се тешко стиже, само авионом се то може. Сва је окружена морем, покривена зеленилом и малим кућицама од дрвета, да не одступа од природе. У кућама живе вредни мали људи насмејани, раде да би нама туристима угодили. Реке су је прошарале сву, са планина се муњевито спуштају у подножје носећи рибу. Људи само њу једу, друго месо је непотребно. У свакој кући је инструмент, јер песма доноси радост овим породицама. Ови вредни мали људи не носе скупу одећу, величанствени су у свом карактеру. Све је уклопљено у природу.

Ако желите да посетите ову земљу, сетите се, то можете само авионом или морате бити јако добар пливач.

Ах да! Умало да заборавим. Ово је Аруба!

Никола Бричић III/4 С.Ш.

Много сам се обрадовала

Ја сам се много обрадовала кад сам дошла у школу "Стефан Дечански". То је средња школа. Да будемо искрени, највише сам се у животу обрадовала, јер сам нашла другарицу. По први пут имам пријатеља, и то правог, не лажног. Она се зове Вања Фрлог, има тамно кестењасте очи и светло браон косу, са мало мршавијим телом. Са њом могу поделити све, јако је искрена и тајне не постоје међу нама, што је добро. Ја сам увек говорила, да бих све дала за правог пријатеља - и кућу, и здравље, све. Сада имам пријатељицу. Она

Вања Фрлог I/5 С.Ш.

је наглува, али то не значи да ћу је одбацити. Напротив, ја мислим да људи или деца са неким поремећајем или која лоше живе, они који знају прави смисао речи патња су најснажнији, одговорнији, самосталнији и бољи, разумнији људи. У ту групу и ја спадам. Мени је лепо, задовољна сам што имам Вању. Надам се да ће ово пријатељство јако дуго трајати, па и заувек ако је то могуће.

Анђела Степанчић 1/5 С.Ш.

Моја најомиљенија животиња

Као дете волела сам животиње. Увек сам имала пса и рибице, код куће. Када сам одрасла и постала мало зрелија, увидела сам да су коњи племените животиње. Ја ћу вам написати какво имам искуство са коњима.

Када сам се преселила у Београд, кренула сам да идем са мамом на спортске активности. Девојка по имену Јелена је рекла да има могућности да идем на хиподром да јашем коња, та идеја ми је заголицирала машту. Одмах сам рекла мами да бих волела да идем да видим. Кад смо дошле мама и ја на хиподром, чекала нас је Јелена и рекла је: "Марина дођи да те упознам са једном девојком". Пришла сам и упознала Вишњу девојку која ће бити задужена за мене. Била је пријатна, а ја узбуђена што ћемо радити заједно. Заједно смо пришле коњу, био је велик, снажан, браон боје. У почетку имала сам малу трему, зато што се први пут срећем са коњем. Вишња је рекла: "Немој да имаш трему, само се опусти и приђи". Кад сам пришла прво су ми рекли да га мазим, да се он навикне на мене, па ћемо после да јашемо. Са нестрпљењем чекала сам да јашем. Рекли су: "Марина да ли си спремна?". Ја сам рекла да одмах желим да јашем. Попела сам се и почела да јашем. Осећај је био невероватан. Јахала сам три круга уз помоћ Вишње и рекли су да је то довољно за први час. Нисам желела да одем кући, толико ми је било лепо. Наредних дана сам била срећна што идем на хиподром. После године дана ишла сам на семинар у Нови Сад. Ишли смо колима нас десеторо. Дружили смо се, причали о својим искуствима, ја сам била најмлађа у групи. Добили смо поклоне и кренули кући. Касније сам пожелела да и ја имам свог

коња. На неки начин остварила ми се жеља. Мој брат Дарко има фарму у Куманам, где сам ја пре живела, док се нисам преселила у Београд. Мама и ја смо отишли да обиђемо нашу родбину. Дарко је рекао мами да ме води на фарму да видим нешто. Мама је рекла добро, али будите пажљиви. У колима сам га питала шта да видим. Рекао је само: "Стрпи се". Дошли смо и видела сам великог коња, сиве боје са зеленим очима. Питала сам брата да ли је то његов коњ. Рекао је: "То је наш коњ". Са радошћу сам са братом заједно прошетала коња и дала му да једе. Испричала сам мами како нам је било и одушевила се што ми је брат приредио изненађење. За крај бих само рекла да имам породицу најбољу на свету, зато што ме у свему подржавају. И волела бих да имам свог коња и да га мазим, јашем и храним сваки дан.

Ана Миловановић V/1

Моја тајна

Свако од нас има неку тајну. Тајна може бити велика и мала. Ја баш не умем дуго да је чувам. Тајна ми не да мира. Често добијам поклоне и слаткише од татиних пријатеља. Пошто пуно волим слаткише, ја их сакријем само за себе. Сакријем их од моје браће. Решим да све сам поједем. Када дођу моја браћа Немања и Неша, моја тајна почне да ме мучи. Ја се узнемирим док она чучи у ћошку и чека да се засладим. Али како да једем и уживам сам? Зато извадим мало слаткиша, па послужим браћу. Они ме питају откуд ми, а ја им кажем то је моја тајна. Онда мало помало, већ у току дана, моја тајна буде подељена и поједена. Уживам док је делим са браћом. Не волим тајне које ми не дају мира. Сретан сам што имам са ким да је поделим.

Никола Стојиловић III/2 С.Ш.

Доживљај који ћу дуго памтити

Сваки човек у животу има пуно тренутака које дуго памти, од детињства, кроз даље одрастање и сазревање. Тако и ја имам пуно лепих догађаја којих се увек радо сећам, оних дечјих несташлука, првих школских дана и склапања пријатељства, до екскурзија, путовања и разних такмичења.

Један од најлепших догађаја који ћу можда најдуже памтити јесте мој први лет авионом. Било је то такмичење у хип-хопу, које се одржава у Данској и тада сам први пут имала прилику да летим авионом. Када смо ушли у авион била сам срећна и узбуђена. Приликом полетања осетила сам притисак у глави и мало сам била уплашена, али како је време одмицало сви смо се опустили и било је јако лепо и весело. Посебан доживљај је био када смо летели изнад облака, сунце је грејало, а облак је изгледао као снег. Тада сам први пут била изнад облака, што је сан сваког детета. Када смо стигли у Данску дочекао нас је амбасадор, возили смо се дипломатским аутом, водио нас је на вечеру и јако лепо смо се провели. На такмичењу смо освојиле треће место и то је био велики успех за нас, сви су били задовољни и поносни.

Ово је један од доживљаја који је за мене посебан и који ћу сигурно дуго памтити.

Хелена Грујоски II/5 С.Ш.

Догађај који ћу памтити

Има их много.. Али ћу један памтити. Он ми је најлепши.

Волим да играм ХИП-ХОП, играм га баш дуго, око три године. Тренирам на Новом Београду, три пута недељно са глувом децом. Мој тренер се зове Игор, он нам увек лепо објасни кораке, јер не чујемо музику, па нам Игор објашњава да бројимо, уз вибрацију који осећамо, па тако памтимо. Било је једно такмичење, у Пироту, у организацији савеза глувих. Много смо вежбали за то такмичење. Кад смо отишли, били смо збуњени, али смо успели и освојили прво место. Нисмо могли да верујемо. Узели смо пехар, а кад смо изашли напоље, морали смо да прославимо успех. Били смо пресрећни, праскали се, сликали, глупирали се мало. То ми је најлепши догађај који ћу увек памтити. Нећу га заборавити. Желим да се врати тај дан. Можда ћемо опет освојити неко добро место на такмичењу када будемо учествовали.

Вера Мићић III/4 С.Ш.

Догађај који ћу памтити

Имам пуно догађаја којих се сећам, неки су леви, а неки су тужни, од када знам за себе. Описаћу вам догађај, то јест дан када сам са братом од стрица Милуном нашла Дадија, пса и најбољег друга.

Био је леп априлски дан. Милун и ја смо се враћали из школе. Свртали смо до мене, пошто је моја кућа ближа. Док смо причали чуо се лавез паса. Знали смо да у близини има штенади, али их нисмо никада видели. Тог дана смо се пришуњали. Видели смо неколико штенаца, били су баш слатки. Али, једно штене нам је запало за око. Био је то малецки, сивкасти пас, са белом чизмицом коју је красила црна шара на предњој десној шапи. Једва смо га ухватили, и почели смо да га мазимо. Док смо га мазили, онако свог уплашеног, синула ми је идеја: "Зашто га не би узела као свог кућног љубимца, ионако их волим, као и мој рођени брат?". Био је један проблем, нисам се договорила са татом и бабом. Договор је био да га Милун однесе код њега кући, где су били баба и тата, да помажу његовима и да их убеди. Предвече је баба дошла и носила је неку кутију. Потрчала сам према њој, а за мном и мој брат. Отворила је кутију и видели смо уплашено штене, са крупним тамним очима. Био је толико мали... Брат и ја смо се расправљали око имена. Брат: "Зваће се Шапко, много личи на претходног пса". Ја: "Не, баба дај предлог!". Расправљали смо се, и на крају договорили да му дамо име Дади. Понекад је покушавао да побегне, када би видео да не обраћамо пажњу, али безуспешно, био је везан. Једном сам због њега каснила у школу. Никога није било код куће, а он је хтео са мном. Одвела сам га, али сам га обилазила на десетак минута. Једном сам изашла у двориште, а њега није било. Срце ми је отишло у пете... Звала сам га, али ни трага од њега. Милун и ја смо га тражили после школе, али нисмо га нашли. Кренули смо кући, Милун је свратио код мене. Док смо се приближавали кући, умиљавање је бивало гласније и гласније "Дади је код куће!" - узвикнула сам. Дади је дошао

Никола Милованчевић VIII/1

до мене, цвилећи, скачући уз моје ноге и око мене. Узела сам га у наручје, загрлила сам га и почела да плачем. Лајао је некако чудно – као да се извињавао. Мало сам га изгрдила, и више никада није урадио тако нешто. Једном је спасио живот мом брату (када је био старији). Напао га је чопор паса, Дади је стигао у правом тренутку и ухватио се у коштац с њима. Кад је баба стигла био је једва жив. Пренели смо га кући и лечили. Срце ми се цепао – баба му је превијала ране, а он нас беспомоћно гледао. Опоравио се после неколико месеци.

Доказао је колико нам је одан и веран. Био је увек уз нас.

Никада нећу заборавити 13.04.2006. дан када сам га нашла.

Најлепше место на свету

Ја нисам много путовао по свету, али ипак знам које је најлепше место на свету. То је Београд, главни град Србије, један од најлепших и јединствених градова у Европи. Београд је велики град у коме би се неко нов изгубио, па и ја сам се неколико пута изгубио, али никад нисам бринуо, јер кад год сам у Београду увек се осећам као да сам код куће. По мени најлепши делови Београда су: центар, Калемегдан и Вуков споменик. Он има своју чар, дух који сваки човек може осетити и оставља дубок утисак. Београд не оставља никог равнодушног. Волим Београд зато што су ми се у том граду десили најлепши тренуци у животу. Волим људе који тамо живе, упознао сам драге пријатеље, јер идем у школу у Београду, иако живим у Смедереву. Планирам да ускоро живим у Београду, студираћу тамо и запослити се. Београд је у мом срцу, за мене то је најлепши град. У Београду се најлепше осећам. Када сам ван Београда, не прође дуго да пожелим да се вратим. Тако да је Београд најлепше место на свету за мене, јер је он мој дом.

Марко Илић III/4 С.Ш.

Догађај који ћу памтити

То је једна лепа успомена, један догађај из мог детињства којег се и дан данас радо сећам. Када сам имао седам година, био сам јако уплашен да нећу успети, али сам скупио храбрости и ушао у базен. Тог дана сам први пут препливао базен по ширини, без неке помоћи или помагала. То је за мене тада била велика ствар, тада сам научио да пливам и престао да се бојим дубоке воде. Док сам пливао срце ми је јако лупало, у сваком тренутку сам хтео да што пре препливам базен, јер сам се јако бојао воде. Кад сам коначно стигао на други крај базена, прво сам осетио да сам се уморио, тада још нисам био свестан шта сам управо учинио. Касније кад сам се пресвлачио, схватио сам да сам успео, иако сам мислио да нећу. Моја воља је победила страх. Тог дана сам схватио да могу да урадим све што пожелим у животу, само ако заиста желим, трудим и борим се да успем. Знам да ћу успети, јер ја сам рођени борац.

Марко Илић III/4 С.Ш.

Највећи човеков успех

Људски живот састављен је од много успеха и неуспеха. Чега ће бити више зависи од разних ствари, али највише од самог човека и начина на који ће поступити у одређеним ситуацијама. Понекад треба имати и среће, али је упорност најважнија за успех. Шта је највећи човеков успех зависи од тога шта он сам сматра успехом. За некога је велики успех ако у животу заради доста новца. За друге је то каријера и успех на послу. Велики успех је и срећена и задовољна породица и пријатељи који нас окружују. Често се у животу човек нађе у великим проблемима и наизглед нерешивим, па када из свега тога изађе онда је то велики успех. Све у свему читав живот се састоји из проблема које морамо да решавамо, па када већину тих проблема решимо то су све успеси у животу. Стално треба ићи напред, без озбира на проблеме. Свако ко у томе успева, може рећи да има успешан живот. Велики број малих победа је у ствари једна велика победа и успех.

Љубица Мићић IV/1 С.Ш.

Имала сам па сам изгубила

У животу је тако... Изгубиш нешто што имаш, волиш и цениш... Тада као и да ти се цео свет срушио. Била сам седми разред и била сам у дому у Земуну због школе. Кренула сам кући у Бијељину. Мама није дошла да ме сачека на станици као обично, већ комшиница. Било ми је сумњиво и уплашила сам се. Када сам стигла кући било је пуно људи, мама ми је пришла, а ја сам је уплашено упитала: "Да ли је моја сека добро?". Одвела ме је у једну собу и рекла да ми је тата преминуо. Почела сам да плачем и да говорим: "Тата, зашто си нас оставио!". Нон-стоп сам плакала, а кроз главу су ми пролазили тренуци које сам провела са њим. Заувек ћу их памтити. Нећу заборавити како ми је време брзо пролазило са њим. Нећу заборавити оно што ме је учио, што ми је објашњавао. Научио ме је да пливам, како да се понашам када одрастем, да редовно идем у школу. Сад сам, ево четврта година. Матурираћу у мају, узети диплому. Увек сам се трудила да испоштујем његове жеље и планове за мој живот. Сада живим са мамом и сестром, али недостаје ми тата. Осећам да је ту, да је уз мене, али га не видим. Знам да је ту, на небу је, много близу мом срцу. Много је прошло од када је тата преминуо. Сад сам одрасла, нисам мала. Много нам је било тешко без њега и много смо се бориле. Сада сам навикла да живим без њега, имам своје друштво, које волим и које ме воли. Много сам му захвална због свега што ми је пружио. Ускоро ћу завршити школу, добићу диплому. Мама и сестра ће бити поред мене, али тате неће бити. Знам да је он негде горе, на небу, срећан због мене и сестре.

Борислава Голубовић IV/1 С.Ш.

Имао сам па изгубио

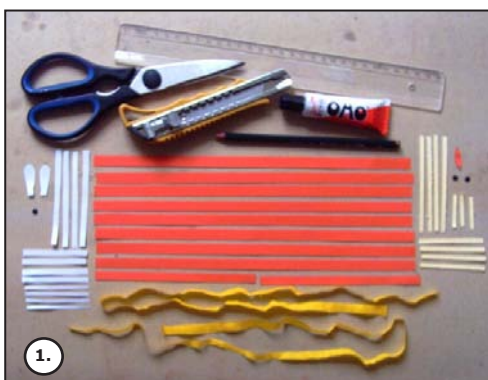
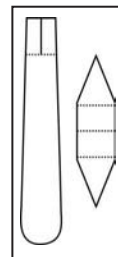
Моја прича је много тужна, али осећам потребу да је испричам. Моје детињство је било срећно и занимљиво. Имао сам старијег брата, који је за мене био све, јер кад други нису имали времена за мене, он је био ту. Био је ту да прича са мном, да се игра, био сам срећан и никад сам. Пошто не чујем и нисам знао добро да причам, он се трудио да ме разуме, да ме научи увек нешто ново. Сећам се када ме је учио друштвене игре: не љути се човече, табљић, игре памћења - да све сам то научио захваљујући њему. Полако је пролазило време, кренуо сам у школу. Било ми је тешко, обавезе, устајање. Тек тад сам стварно схватио колико је мени мој брат потребан. Чекао ме је из школе да види шта сам учио, да радимо домаћи. Дошло је време, порастао сам и кренуо у средњу школу. Поново би ми без њега било много тешко, али није, он је био ту да ми све објасни. Кренули смо да излазимо, тако да сам једва чекао викенд. Излазили бисмо у кафић, дружили се, играли билијар. Био сам много срећан, славили смо заједно рођендане, славе, Нове године, радовали се и плакали заједно.

Све је то било као сан, док једног дана мој брат није дошао кући, прошао један дан, па други дан. Надао сам се да ће ми брат доћи, обећао је да ће увек бити уз мене. Чекао сам, чекао, али стигла је болна истина, - мој брат се удавио. Био сам изгубљен, мислио сам да нећу издржати. Јауци, бол и туга, али сурова истина. Питао сам се зашто, а и даље се то питам. Болно је изгубити особу која ти је све. Ја и даље чекам брата и кад год сам тужан и сам причам са њим. Стално га зовем "Врати се, Боже, без тебе не могу и не знам".

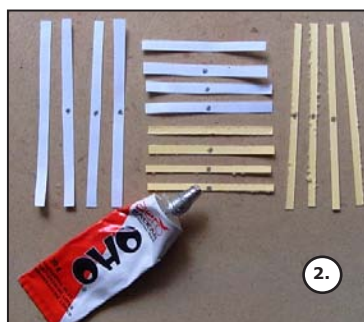
Марко Дукић IV1 С.Ш.

Добре идеје: Правимо ускршње јаје

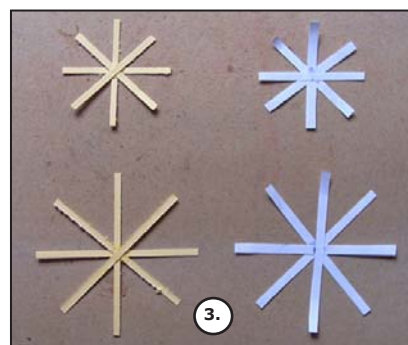
За материјал и алат потребно је: 4 беле и 4 жуте трачице димензија 60мм x 5мм, 4 беле и 4 жуте трачице димензија 90мм x 5мм, 8 црвених трачица 297мм x 10мм 2 црвене трачице 148мм x 7мм, 1 црвена трачица 20мм x 5мм, 3 беле трачице 60мм x 2,5 мм, 2 беле трачице 30мм x 5мм, 3 жуте трачице 30мм x 5мм, 3 црне самолепљиве тачке пречника 5мм, златна и сребрна машница 600мм x 5мм, охо лепак, маказе, скалпер, оловка, лењир и шема ушију и кљуна према размери 1:1.

1.

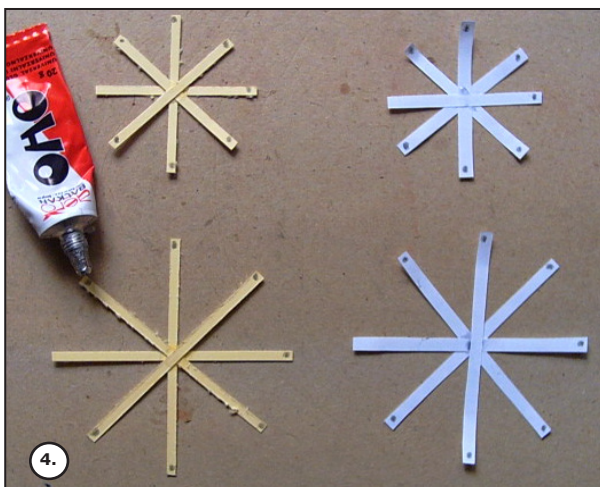

Стави лепак на средини 12 трачица

3.

Укрсти и споји

4.

Стави лепак на тачкице

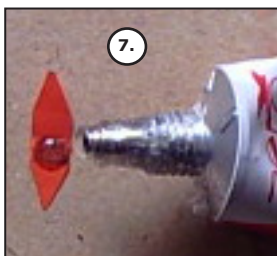
5.

Укрсти и споји

6.

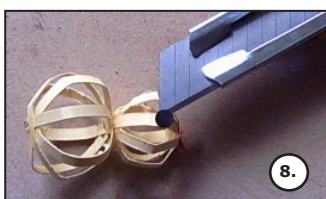
Споји главу и тело лепком

7.

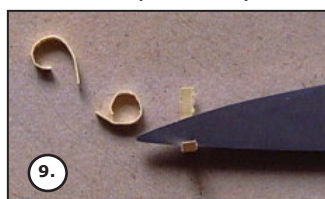

Помоћу лепка направи кљун и споји на средини главе пилета

8.

Залепи црну тачкицу

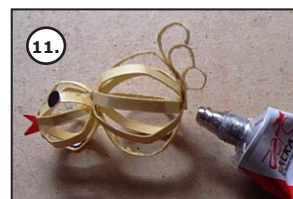
9.

Савиј трачице

10.

Направи репић

11.

Залепи репић

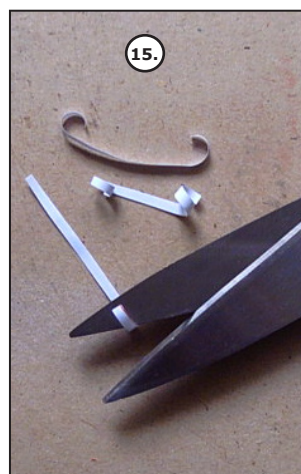
12. Од трачице направи прстен

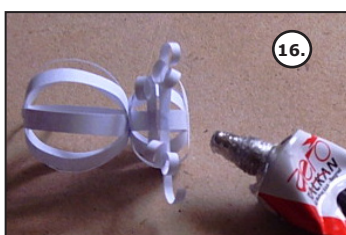
13. Од прстена обликуј репић

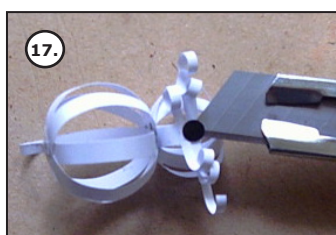
14. Залепи репић

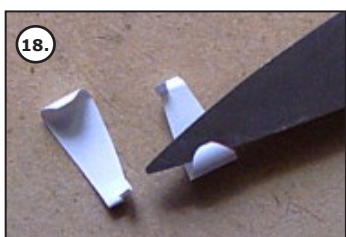
15. Обликуј бркове

16. Залепи бркове

17. Залепи црну тачкицу

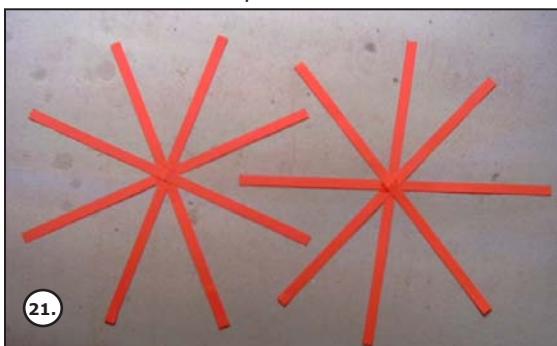
18. Обликуј уши

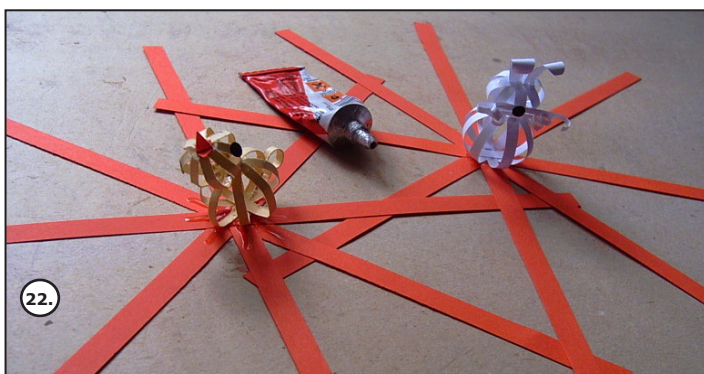
19. Залепи уши

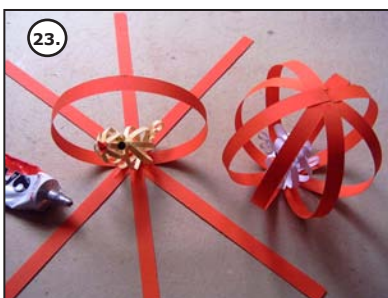
20. Стави лепак на обележене тачке на шест трачица

21. Укрстити и спојити трачице

22. Залепи пиле и зеку на центар укрштених трачица

23. Стави лепак на ивице свих трачица и споји у средину да се добије лоптасти облик

24. Обликуј прстен и залепи на врх "јајета"

25. По жељи направи машницу од сребрне трачице

26. По жељи направи машницу од златне трачице
мр Славенка Јанковић

Ђачки кувар

Кувар Бркић је спремио за ваше маме неколико рецепата за ужину у школи. Ако мама нема времена да спреми, не брините, можете и сами.

Локуми

Потребно је: 3 јаја, једна чаша уља, једна чаша јогурта, једна кашичица соли, једна кашичица шећера, једна кашичица прашка за пециво, 500гр брашна.

Припрема: Умутити јаја, додати уље, јогурт, со, шећер, па измешати са брашном у које сте додали прашак за пециво.

Умесити тесто да буде глатко, најбоље миксером. Побрашњавати радну површину, развити тесто оклагијом до 5мм дебљине и вадити чашом кругове. Загрејати два прста уља у шерпи и у њега спуштати локуме. Када порумене, окренути их на другу страну, а потом извадити у чинију. Локуми се надувају приликом пржења и веома брзо порумене, јер им је кора танка. Могу се јести самостално или уз сир, кајмак, павлаку, џем и нутелу.

Рол виршле

Потребно је: 275гр брашна, 100мл млека, 50мл воде, 50мл уља, 20гр квасца, једна кашичица шећера, једна кашичица соли, 12 виршли.

Премаз: 50гр маргарина.

Посип: Жуманце, сусам.

Припрема: У млако млеко и воду додати квасац, шећер и кашичицу брашна, па оставити да надође. Преручити надошао квасац у чинију, додати уље и со, промешати, а онда постепено додавати брашно и замесити глатко тесто. Покрити и оставити да нараста док се не удвостручи. Надошло тесто развити у правоугаоник дебљине 4мм, па га намазати маргарином и урлати. Ролат исећи на 12 комада. Сваки комад притиснути одозго (спљоштити) и разваљати оклагијом. Виршлу увити у тако добијено тесто. Поновити поступак са свим виршлама, па их сложити у плех, намазати размућеним жуманцетом и посути сусамом. Пећи 20 минута у претходно загрејаној рерни на 200 степени.

Разљевуша

Потребно је: пола шоље млека, пола шоље киселе воде, 300гр оштрог брашна, 4 јаја, један прахак за пециво, 100гр сира, 100гр кајмака, око 100мл уља.

Посип: 50гр сусама.

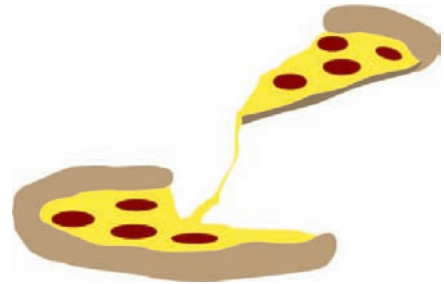
Припрема: Укључити рерну да се загреје на 190 степени, па затим умутити све састојке у житку масу. Сипати уље у тепсију и ставити је у рерну да се загреје, док уље не почне да се пуши. Извадити плех и излити припремљену смесу у тако врело уље па посути сусамом. Вратити у рерну и пећи 25-30 минута.

Ђачка пица

Потребно је: подлога за пицу, 100гр кечапа за пицу, 100гр ситно сецкане мортаделе, 50гр ренданог качкаваља гауда, једна кашичица оригана.

Припрема: Подмажите уљем округли плех за пицу и ставите подлогу. Премажите кашиком кечап и поспите сецкану мортаделу. Преко мортаделе поспите рендани качкаваљ и на крају поспите оригано. Пећи у загрејаној рерни на 180 степени око 25-30 минута.

Рибља паштета

Потребно је: једна конзерва туне у комадићима (око 185гр), 100гр крем сира, два ситно сецкана барена јаја, један кисели сецкани зелени краставчић, прстохват соли.

Припрема: Све састојке измешати и намазати на два парчета хлеба и спојити као сендвич или на пресечене половине кифле и спојити.

Тостер сендвич

Потребно је: два парчета хлеба, млечни маргарин за намаз "Добро јутро", два листа саламе, један лист тост качкаваља.

Припрема: Испеци два парчета хлеба у тостеру. Премазати маргарин на два парчета хлеба и ставити по један лист саламе, а преко ставити лист тост качкаваља и спојити као сендвич.

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

“Развитак”, година X, број 23
Часопис ученика и наставника школе
“Стефан Дечански”
www.decanski.znanje.info
e-mail: stefan.decanski@sbb.rs

Издавач:

Школа за оштећене слухом-наглуве
“Стефан Дечански”
11000 Београд
Светозара Марковића 85

Директор:

Лепосава Петровић

Редакција:

Литерарна секција

Фотографије:

Ученици и наставници школе

Уредник:

Ива Урдаревић

Лектура и коректура:

Редакција

Техничка припрема:

Ученици I/5, II/5, III/4, III/5 и IV/1 С.Ш.

Компјутерско-графичка припрема:

мр Славенка Јанковић

Штампа:

“Космос”, Београд, Светог Саве 16-18

Београд, 27. 01.2014. године

**ДЕЧАНИ,
ЦРКВА ХРИСТА ПАНТОКРАТОРА**

